

Glasilo Občine Mislinja

številka 3
september 2023

Naša občina

Vsebina

Na naslovnici: Prihajajo hude ure,
foto: Marica Rošker

september 2023

3

Obvestilo uredniškega odbora

Vsem, ki ste sodelovali s prispevki, se najlepše zahvaljujemo.

Prispevke za naslednjo številko glasila sprejemamo do **25. novembra 2023**, v elektronski obliki na naslov: nasaobcina@mislinja.si. Fotografije naj bodo priložene ločeno v jpeg. formatu in opremljene s podnapisi. Načeloma objavljamo samo avtorske prispevke, ki še niso bili objavljeni v katerem drugem mediju, razen na spletni strani Občine Mislinja. Uredniški odbor si pridržuje pravico do spremembe naslova, izbire in krajsanja člankov in fotografij. Vsa društva in organizacije pozivamo, da sproti pripravijo in posredujejo prispevke o aktivnostih, organizatorje prireditve pa vabimo, da dogodka sporočijo za objavo v Prireditveniku. V rubriki Pisma bralcev bomo objavljali podpisana pisma, katerih dolžina naj ne presega 50 vrstic oziroma 2.700 znakov, daljše prispevke bomo krajšali v uredništvu oziroma jih avtomatično zavrnil. Uredništvo si pridržuje pravico, da pisem, ki so napisana v izrazito nekonstruktivnem, kritičnem in sovražnem tonu, ne objavi.

Glasilo Občine Mislinja izhaja 4 x letno
in ga prejmejo brezplačno vsa gospodinjstva v občini.

Telefon: (02) 88 57 342
Telefaks: (02) 88 57 340
E-pošta: obcina@mislinja.si
www.mislinja.si

Izdajatelj: Občina Mislinja, Šolska cesta 34, 2382 Mislinja
Naslov uredništva: Šolska cesta 34, 2382 Mislinja
Elektronska pošta: nasaobcina@mislinja.si
Odgovorna urednica: Aleksandra Čas
Uredniški odbor: Mojca Bevcar, Aleksandra Čas, Natalija Križaj, Žiga Šilak, Metka Vogrinec
Jezikovni pregled: Maja Martinc
Avtorji fotografij: avtorji člankov, arhiv Občine Mislinja, arhivi društev
Oblikovanje in prelom: Modriš Anton Hozjan s. p.
Tisk: GrafiKa Gracer d. o. o.
Naklada: 1600 izvodov

Glasilo je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije pod zaporedno številko 362.

Za vsebino in točnost podatkov odgovarja avtor prispevka. Članki niso honorirani in ne odražajo nujno mnenja in stališča članov uredniškega odbora. Pred objavo v glasilo so vsi članki lektorirani.

Spoštovane občanke in spoštovani občani	3
■ naša občina	
Poletne vremenske ujme	4
Aktivnosti Župnijske Karitas	6
Solidarnostna pomoč kmetijam	6
O Štrekni	7
Huda luknja, romantična soteska s kolesarsko prihodnostjo	8
Grunt Sonek	10
Pohod proti gradnji vetrnih elektrarn na Pohorju	11
■ kotichek za prometno varnost	
Prvošolci se učijo prometnih pravil	14
Policijska kronika na območju občine Mislinja	15
■ mislinjske zgodbe	
Naj bo dan ali noč, mi gasilci gremo vedno na pomoč!	16
Ovčarjevo	21
Cvetlička	22
■ mlad.si	
Poletne dogodivščine v Vrtcu Sončni škrat	23
Eko frajerji na Podružnični šoli Dolič	24
■ kult-ura	
Fotofirbčni že 10 let	25
Kulturni dan Jože Tisnikar	26
Flamenko	27
Pevec, pevcu	28
Knjižni kotichek	29
■ skrb zase	
Izgorelost	30
■ društveno dejavni	
Aktivnosti TD Mislinja	30
Radioamaterji	33
Paintball Ponikva – Završe	34
Obisk planincev pobratenega Planinskega društva Žeželj iz Kragujevca	34
Dogodki in dejavnosti PD Mislinja v poletju 2023	36
Planinski tabor v Bavšici	37
■ športni utrip	
Domen Štraser, imetnik licence kolesarskega vodnika	39
SSK Mislinja	42
Evropske igre za osebe z Downovim sindromom v Padovi	43
Atletska vadba v Mislinji	44
■ prva pravna pomoč	
Osnove dedovanja in sestave oporoke	45
■ čestitamo	
60 let poroke zakoncev Črep	46
Staršem novorojencev v občini Mislinja	46
Utrinki	47
Prireditvenik september–december 2023	48

ISSN 2232-3082

9 772232 308001

uvodnik

Spoštovane občanke in spoštovani občani!

September je pri kraju. Naša občina je odeta v paleto jesenskih barv, po zimi diši.

Žal, letošnja zima ne bo takšna, kot smo jih vajeni. Hladnejša in neprijazna bo do tistih, ki so jim poletna neurja s poplavi vzela dom. Vse sile v državi so zato še vedno vpete v iskanje rešitev in pomoči, kot drugod, tudi na Koroškem.

Kar se je zgodilo v zgornji Mežiški in delu Dravske doline, je nepojmljivo. Ni besed, s katerimi bi lahko izrazil sočutje do vseh, ki so ostali brez strehe nad glavo, prav tako kolegom županom s teh območij, ki se dan in noč trudijo vzpostaviti boljše življenjske pogoje, čaka pa jih še ogromno dela in težkih človeških zgodb.

Če bo mogoče kakorkoli pomagati, z lopato v roki ali z zastavljeno besedo v svetu, ki zastopa socialne in lokalne interese, bom to tudi storil, obljubim.

V naši občini, na srečo, tokrat vreme ni udarilo v tolikšni meri, a je vendar, podobno kot v preteklih letih, povzročilo ogromno škode na cestni infrastrukturi in objektih, največja grožnja pa so še vedno zemeljski plazovi. Škode ne bo nič manj, kot v zadnjih dveh neurjih, 2021 in 2022. Torej, več kot pet milijonov evrov, skoraj celotna višina letnega občinskega proračuna. Raje ne pomislim na to, koliko zastavljenih projektov bi lahko uresničili s tem denarjem!

Letošnje besnenje narave je na več mestih poškodovalo tudi enega aktualnejših projektov na področju razvoja trajnostne mobilnosti, kolesarsko povezavo Mislinja–Velenje. Otvoritve smo se v sodelovanju z Mestno občino Velenje in državo veselili ravno

jami, bo ogromen zalogaj, zato računamo na to, da bo stroške v čim večji meri pomagala poravnati država.

Iskreno bi se rad ob tej priložnosti zahvalil vsem, ki so pomagali reševati, kar se je rešiti dalo. Gasilcem, ki so požrtvovalnost in strokovno usposobljenost ponovno dokazali. Pripadnikom Civilne zaščite, ki so se odzivali na klice ljudi in skrbeli za izvajanje in koordinacijo potrebnih nalog. Sodelavcem občinske uprave, prostovoljcem, društvom, kmetom, Karitas in Rdečemu križu, izvajalcem sanacijskih in drugih del ter donatorjem, ki so s svojim prispevkom na različne načine podprli aktivnosti zaščite in reševanja javne ter zasebne infrastrukture, predvsem pa človeških življenj. HVALA VAM.

Prepričan sem, da bomo zmogli skozi težavno obdobje, ki nas čaka.

Kot tudi verjamem, da bomo v bodoče še vedno dajali prednost solidarnosti in ohranjali osnovne človeške vrednote, ki so del dobre družinske vzgoje. Utrjujemo pa jih tudi v izobraževalnih ustanovah, kamor so se z novim šolskim letom vrnil otroci.

Vsem, posebej prvošolkam in prvošolcem, želim, da bi čez prag učenosti stopali pogumno in brezskrbno ter da bi jim dobre izkušnje tlakovale pot v življenje. Naj spomnim tudi na izjemno pomembno vlogo učiteljev, ki s prvimi črkami in številkami zaznamujejo življenjsko pot slehernega med nami, kajti, če ne bi znali brati, pisati in računati, ne bi mogli naprej in ne bi mogli uresničiti marsikaterih sanj. Staršem pa želim strpnosti in energije, da bo šolsko leto tudi doma minilo mirno, ustvarjalno in uspešno.

Septembrskih dni je res samo še nekaj.

Izkoristite jih in ujemite dragocene sončne žarke na sprehodu ali na kolesu, naša občina teh možnosti ponuja veliko. Zavedajte pa se, da je življenje tisto, pri katerem se vse začne in konča.

Zato bodite v trenutnih razmerah pri pohajkovanju v naravi še posebej previdni.

Naj bo jesen topla in zdrava ...

a Bojan Borovnik, župan Občine Mislinja

Poletne vremenske ujme

Slovenci si bomo letošnje leto zapomnili predvsem po najrazličnejših vremenskih nevšečnostih, ki so nas doletele v skoraj vseh predelih države. Občino Mislinja so v juliju in avgustu, kot večino drugih občin v Sloveniji, zajele tri močnejše nevihte z vetrom in poplavi. 12. in 13. julija je bil posledica ujme predvsem vetrolom z orjaškim vetrom, ki je odkrival strehe in lomil drevesa, med 17. in 25. julijem so bila to neurja z nalivi, klestila je debela toča, sprožali so se številni plazovi, v gozdovih so bila polomljena in izruvana številna drevesa. Svoj vrhunec pa je besnenje narave doseglo v dneh od 4. do 6. avgusta, ko je zaradi obilnega deževja poplavljal velika večina rek in vodotokov, posledično pa so se sprožali tudi številni plazovi. Besnenje narave je za seboj pustilo nepredstavljivo opustošenje. Številni ljudje so morali zapustiti svoje razdejane domove, drugi se soočiti z zahtevno in dolgotrajno sanacijo poškodovanih objektov. Povzemamo dogajanje in aktivnosti, ki so v naši občini sledila med ujmo in po njej.

Trenutno stanje cestne in druge infrastrukture v občini Mislinja po poplavih v avgustu 2023 (7. september 2023)

Najbolj poškodovana je cestna infrastruktura na lokalnih cestah Megalec–Pik–Graška Gora, Hudovernik–Kričej–OŠ Kozjak, Paški Kozjak–Gornji Dolič, Plaz pri Bajtnerju, Hudovernik–Paka, Mislinja–Tolsti Vrh–Srednji Dolič, Gornji Dolič–Završe–Graška Gora, Plaz proti Strgarju in Jenina, Zg. Dovže–Turičnica ter na javnih poteh Strgar–Razborca–Mlinar–Martinerc, Boštjan–Ramšak in Krenker–Sedovnik. Tudi na gozdnih cestah so plazovi, poškodovane so posamezne nekategorizirane ceste, most v Mrakovem grabnu ter brv v Stražah in še mnogo drugega. Škoda bo znašala več kot 1,5 milijona evrov, stroški sanacije pa bodo še večji. Ogromno poškodb je tudi na zasebni cestni in

Štab civilne zaščite, avgust 2023

drugi infrastrukturi, povprečno se v prostorih občinske uprave na dan s podatki o povzročeni škodi oglasi od pet do deset občanov, ki jih zanima, kako in kdaj se bodo sanacijska dela sploh začela. Občina Mislinja za celotno sanacijo nikakor ne bo uspela zagotoviti sredstev, saj bi jih sicer zmanjkalo za financiranje ostalih zakonskih nalog, ki jih občina ima (šola, vrtec, šolski prevozi itd.). Na vseh občinskih cestah je prevoznost vzpostavljena, na ostalih posamezna dela še potekajo, veliko je že saniranih. Pristojno ministrstvo je tudi odobrilo dvoje prioritarnih sanacij mostov. V Doliču bo

sanacija veljala okoli 900.000, država bo prispevala nekaj manj kot 700.000 evrov. Začasni vojaški most, ki je bil tam od junijskega neurja lani, smo v sredo, 6. septembra, odstranili, zato bo lokalna cesta Hudovernik–Kričej na tem odseku zaprta do izgradnje novega, predvidoma okoli dva meseca. Sanacija pri PC Lopan bo zahtevala okoli 600.000 evrov, država bo prispevala delež v vrednosti 485.000 evrov. Nujno je potrebno izvesti sanacijo še na Gozdarski cesti, kjer je investicija ocenjena na nekaj več kot 500.000 evrov, potrditev sofinanciranja s strani države še čakamo. Na kmetijskih zemljiščih je v naši občini največ škode povzročilo proženje zemeljskih plazov, ki so poškodovali predvsem travnate površine. Na Občino smo prejeli preko 100 prijav škode na kmetijskih zemljiščih. Poleg plazenja je nastala škoda tudi zaradi nanosov večjih količin materiala na poplavljenih površinah, ki so uničili kmetijske pridelke in povzročili stroške čiščenja ter odstranitve materiala s kmetijskih površin. Glede višine ocenjene škode podatkov še nimamo, saj komisije za oceno škode še niso končale z delom, ki bo zaključeno predvidoma v drugi polovici septembra.

Poročilo intervencije PGD Mislinja

V pogovoru s poveljnikom PGD Mislinja Stanislavom Sešljem smo se pogovarjali o intervencijah mislinjskih gasilcev, ki so si na pomoč priskočili tudi med seboj.

Kdaj ste začeli z intervencijami, kako ste se organizirali?

4. avgusta, malo po peti zjutraj, me je prebudil glas sirene za splošno nevarnost. V tistem trenutku se je za gospodarskim objektom za našo hišo sprožil plaz. Takoj zatem se odločim, da preko RECO SG aktiviram našo operativno enoto. Tisti dan smo opravili 46 intervencij na različnih krajih. Organizirali smo se v štiri skupine, z vozili PV-1, GVM-1 in GVGP-1 smo odšli na teren, vozilo GVC-1 je ostalo v enoti zaradi morebitnih ostalih intervencij.

Koliko gasilk in gasilcev je bilo vključenih ter koliko intervencij in kakšne so bile?

V času od 4. do 8. avgusta je bilo iz PGD Mislinja na terenu neke dneveno okoli 30 operativnih članov in članic. Dva dneva nam je na pomoč priskočilo tudi štirinajst gasilcev iz PGD Otovci, Predanovci in Mačkovci. Gasilke so bile, bolj kot ne, v štabu v gasilskem domu, nekatere tudi na terenu, ostali gasilci pa vsi na terenu. V vseh 100 intervencijah smo opravili 989 prostovoljnih ur, na intervencijah pa je skupno sodelovalo 528 gasilcev. Intervencije, na katerih smo posredovali: pokrivanje plazov, odstranjevanje dreves, črpanje vode iz objektov, pomoč delovnemu stroju, zaščita objektov s protipoplavnimi vrečami, čiščenje, odmaševanje propustov jaškov, prekop, preusmeritev vode, nujni

prevozi hrane in ostalih potrebščin, zapora cest.

Kje je bilo potrebnega največ posredovanja in pomoči?

Pravzaprav po celem požarnem terenu; v centru Mislinje, v Završah, na Tolstem vrhu, v Mali Mislinji, v Šentilju, v Veliki Mislinji, na Gozdarski cesti, na Šolski ulici, v Movžah, Stražah – praktično, povsod.

Kako ste sodelovali z ostalimi intervencijskimi službami, gasilskimi društvi ali posamezniki?

Največ sodelovanja je bilo s štabom občinske Civilne zaščite, kajti vsa gasilska društva so bila na terenu od jutra do večera. Vodstvo društev se je vsako jutro sestalo na skupnem sestanku. Sodelovali smo tudi s sekači in delavci, ki so upravljali z delovnimi stroji.

Koliko materiala in opreme ste imeli na voljo?

Kar se tiče folij, smo jih dobili v Kmetijski zadrugi Mislinja, količke za pritrdjevanje folije pa pri podjetnikih, ki se ukvarjajo z lesno industrijo. Vso ostalo opremo imamo v gasilskem domu oz. v gasilskih vozilih.

Česa ni bilo, pa bi morda nujno potrebovali ... (protipoplavne vreče, folija itd.)?

Zaradi obsega intervencij bi nujno potrebovali še kakšen agregat, potočno črpalko, muljno črpalko, osebno zaščitno opremo za gasilce (dežne obleke, škornje, rokavice).

Približna ocena stroškov društva, intervencij ...

Približna ocena stroškov teh intervencij za naše društvo je okoli 25.000 €. Vključene so vse refundacije za zaposlene, gorivo, nabavljena oz. poškodovana oprema, prehrana, pijača.

Kakšne zanimive ali težke zgodbe ljudi ste morda ob tem doživeli?

Najbolj te prizadene, ko prideš na kraj intervencije in vidiš poškodovane objekte, uničeno opremo. Ljudje so nam v gasilski dom nosili hrano,

pijačo, od prijaznega občana pa smo dobili tudi elektro agregat.

Res je, da nismo naenkrat zmogli pomagati vsem (premalo opreme, vozil), smo pa kljub temu poskrbeli za tiste, ki so potrebovali našo pomoč. Pa še to je najbolj važno, da ni bilo poškodb pri gasilcih.

Za poškodovano opremo PGD Mislinja lahko prispevate tudi vi, drage občanke in dragi občani, z nakazilom na račun PGD Mislinja: TRR: SI56 0247 0001 8748 672 (NLB).

Na pomoč!

a Natalija Križaj

Aktivnosti Župnijske Karitas

V Župnijski Karitas Šentilj pod Turjakom smo spremljali dogajanje ob poplavih in razmišljali, kako pomagati prizadetim. Na srečo naša občina ni bila tako zelo prizadeta kot marsikatera druga koroška občina. Ob novici, da je zaprta cesta skozi Hudo luknjo, smo poskrbeli 55 l vode, 36 l mleka in druge obstojne prehranske artikle. Ko se je v Mislinji stanje izboljšalo, smo vso to hrano predali Mladim Karitasovcem, ki so se s kombijem prebili do Prevalj. V nedeljo, 6. avgusta, je zaokrožila novica, da bodo v Črni evakuirali 110 ljudi, ki so jih ogrožali plazovi. Petdeset naj bi jih sprejeli v Mislinji. Hvala Bogu se je kasneje izkazalo, da selitev še ni bila potrebna. Izvedeli smo, da so bile v poplavih močno prizadete tri družine, ki izvirajo iz naših krajev, sedaj pa živijo drugje. Odločili smo se, da jim pomagamo z zbiranjem denarja. Pred centrom Lopan smo v ta namen zbrali 1.446 evrov, pri nedeljski sveti maši pa 1.437 evrov. Zaposleni v podjetju Hidex hidravlika pa so donirali

1.292 evrov. Zbrana sredstva smo razdelili med družino Petra Krajnc ml. iz Luč (1.700 evrov), Cvetke Berložnik s Prevalj (1.700 evrov) ter Marijane Korat iz Rečice ob Savinji (1.000 evrov). Članica naše Karitas Zvonka Smrtnik je bila pripravljena podariti avtomobil Toyota Yaris. S sodelavci Karitas s Prevalj smo pomagali gospe Klavdiji, ki ji je poplava uničila avtomobil. Po opravljenem tehničnem pregledu smo uredili kupoprodajno pogodbo, prevaljski kolegi so poravnali vse stroške in hvalčna lastnica je prevzela vozen avtomobil. Radi bi se zahvalili tudi učencem Osnovne šole Mislinja, ki so v lanskem šolskem letu zbirali šolske zvezke v akciji Podari zvezek. Predali smo jih predstavnikom Osnovne šole Rečica ob Savinji, namenjeni pa bodo učencem, ki so bili prizadeti v poplavih.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste na kakršenkoli način pomagali pri naših akcijah. Bodite dobro in bodite še naprej dobri.

a Jože Urbanc

Solidarnostna pomoč kmetijam

Za solidarnostno pomoč kmetijam, ki so utrpeli škodo v nedavnih rušilnih povodnjah in plazovih si prizadevajo tudi kmetijske organizacije, ki povezujejo in zastopajo interese kmetov ter njihovih zadrug. V projekt »NUDIM – POTREBUJEM POMOČ na kmetiji« so se povežale Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije, Zadruga zveza Slovenije, Zveza slovenske podeželske mladine, Sindikat kmetov Slovenije in Zveza kmetov Slovenije. Partnerji projekta odpirajo in rešujejo problem ogroženosti kmetijske pridelave in prireje na poplavljenih območjih. Cilj njihove aktivnosti je povezati kmetije in ostale deležnike pri zagotavljanju krme za rejne živali tam, kjer si je zaradi uničenja, poškodovanih površin, opreme ter infrastrukturnih škod, ne morejo zagotoviti. Pobudniki projekta so prepričani, da bo solidarnostno medsebojno povezovanje in sodelovanje pripomoglo k ohranitvi in ponovnemu zagonu kmetijstva na oškodovanih območjih. Namen projekta je pomagati kmetijam prebroditi težko obdobje do takrat, ko si bodo ponovno zmogle krmo zagotoviti same, na lastnih površinah. S tem namenom je ekipa Zveze podeželske mladine

v sodelovanju z ostalimi partnerji projekta vzpostavila sistem, ki temelji na zbiranju podatkov preko spletnega obrazca. »Kmetije, ki potrebujejo pomoč, vpisujejo svoje potrebe, medtem ko druge kmetije in zadruge ponujajo krmo ter nudijo pomoč pri prevozu, mehanizaciji in drugih potrebah,« razlaga predsednica ZSPM, Anja Mager in dodaja: »Kmetijske organizacije smo ponovno potrdile, da naše sodelovanje ni le vsebinsko, ampak tudi operativno. To je izjemno pomembno za mlade kmete, ki se odločajo za prevzem kmetije. Da vemo na koga in na kakšen način lahko računamo, ko pride do nesreče.« Koordinatorji vseh sodelujočih kmetijskih organizacij tako skrbijo, da obveščanje prek e-pošte deluje usklajeno in hitro ter so podatki v enotni bazi osveženi. S tem je zagotovljena učinkovitost projekta tako z vidika uporabe časa kot zagotovitve čimprejšnje pomoči.

Dodatne informacije: **Alenka Marjetič Žnider**, vodja Oddelka za kmetijstvo, gozdarstvo in zadrugi pri ZGS, alenka.marjetic.znider@zgs.si, GSM: 031 331 287.

O Štrekni

Štrekna – pomenljivo ime, ki simbolno povezuje opuščeno mislinjsko železniško progo in sodobno kolesarsko pot, umeščeno na nekdanjo traso. Po ureditvi njenega osrednjega dela med Gornjim Doličem in Otiškim Vrhom v dolžini 25 kilometrov, za katerega so poskrbele občine Mislinjske doline med letoma 2007 in 2013, se ji v letošnjem letu pridružujeta še krajši odsek v Dravogradu, pomemben za navezavo na Dravsko kolesarsko pot, v prihodnjem letu pa seveda tudi težko pričakovani del skozi sotesko Huda luknja vse do Velenja. Zaradi posledic ujme bo na uradno odprtje slednjega potrebno počakati malo dlje, kot je bilo prvotno predvideno.

Štrekna pa ni zgolj kolesarska pot, ampak tudi pestra zakladnica tehniške dediščine. Številni zahtevni infrastrukturni objekti, zgrajeni v zgolj dveh letih v samem zaključku 19. stoletja, so se večinoma dobro ohranili vse do danes. V regiji smo si zato prizadevali, da se v čim večji meri ohrani njihova prvotna podoba in Štrekna na ta način svojih obiskovalcev ne popelje zgolj med dvema točkama v prostoru, ampak tudi skozi pestro zgodovino nekdanje proge. K temu dodatno pripomorejo jekleni premostitveni objekti z reminiscenco na nekdanje

Foto: Aleš Rupreht

železniške mostove ter posebej oblikovana kolesarska počivališča z informativnimi tablami, ki preko svoje vsebine in fotografij pričarajo vzdušje iz časov, ko so skozi ozko sotesko še sopihale lokomotive in premagovale velike naklone.

V zadnjih letih si Regionalna razvojna agencija skupaj z občinami v okviru spodbujanja trajnostne mobilnosti prizadeva tudi za navezovanje javnega potniškega prometa na kolesarske poti, ki omogoča prevoz kolesarjev in njihovih koles. Pri tem je še posebej priljubljen Štrekna bus, ki je v 4. sezonah prepeljal več kot 2.500 potnikov

in 2.000 koles. V letošnji sezoni, ko ga finančno podpirajo občine Mislinja, MO Slovenj Gradec, Dravograd ter MO Velenje, se izvajanje voženj po prekinitvi v avgustu znova nadaljuje vse do konca septembra.

Letos se je že drugo leto zapored v mesecu maju odvil Dan ljubiteljske kulture na Štrekni, ko se Štrekna na posameznih lokacijah skupaj z mestnim jedrom Slovenj Gradca prelevi v prizorišče za številne ustvarjalce ljubiteljske kulture, ki se vedno znova izkažejo s svojim odzivom in nastopi. Dogodek je del aktivnosti v času Tedna ljubiteljske kulture, ki ga organizirata OI JSKD Slovenj Gradec in Dravograd v sodelovanju z občinami in RRA Koroška.

a Aleš Rupreht, RRA Koroška

Foto: Tomo Jeseničnik

Foto: Jože Tasič

Huda luknja, romantična soteska s kolesarsko prihodnostjo

Fotofirbci, skupina ljubiteljev fotografiranja, ki deluje pod okriljem Društva upokojencev Mislinja, je pred kratkim v sejni dvorani Lopan predstavila raziskovalni projekt Huda luknja. Na tej prireditvi sta Marica Rošker in Bojan Šinko predstavila nekatere podatke o soteski Huda luknja, ki v zadnjem času doživlja svoj preporod z izgradnjo kolesarske steze po trasi nekdanje železniške proge. Prisotni smo lahko občudovali tudi veliko posnetkov, ki so jih Fotofirbci zabeležili v času izgradnje kolesarske steze, predstavljene pa so bile tudi številne zgodovinske fotografije, ki predstavljajo to znamenito sotesko, vključno s kraško jamo Huda luknja.

Na prireditvi, ki jo je vodila članica te skupine Marica Rošker, so se zbrali v glavnem tisti, ki z zanimanjem spremljajo prizadevanja, da bi jamo v Hudi luknji ponovno usposobili za ogled zainteresiranim posameznikom in skupinam. Vsekakor pa bi bilo odprte vodnega rova Hude luknje zanimivo tudi za kolesarje, ki se bodo popeljali s kolesi skozi to sotesko. Prisotni smo si lahko ogledali

Udeleženci predstavitve

številne fotografske posnetke, vse od časov izgradnje železniške proge pa do današnjih dni, ko gradbinci opravljajo še zadnja zaključna dela na kolesarski stezi. Dokončanje gradnje kolesarske steze se je zaradi posledic neurja in s tem poškodovanja dela že dokončane trase sicer nekoliko zvleklo, vendar zaključna dela pri izgradnji sedaj potekajo pospešeno. Čudovite fotografije podzemskega sveta v gornjem rovu je predstavil Bojan Šinko. Voditeljica te predstavitve je na zanimiv način podala kratek zgodovinski pregled od

prazgodovinskih odkritij, nekaj mitov in legend, izdelave ceste v času nadvojvode Janeza, gradnjo železniške proge, objavo v prvem letniku planinskega vestnika, predstavila je življenje puščavnika Emerita, ki je nekaj časa prebival v tej soteski, predstavila pa je tudi sodobno povedko o Črni ali Beli babi, o kateri se je pred desetletji med domačini veliko govorilo. Huda luknja je zanimiva tudi zaradi raznolikosti flore, saj tu najdemo vse od alpskih do sredozemskih rastlin, bogata pa je tudi po nekaterih vrstah živali, ki živijo v jamskem svetu. Preko potoka Tisnika pelje tudi Šaleška planinska pot, ki povezuje še dve znameniti jami: Pilanco in Špehovko. Pot je sicer sedaj slabo urejena in vzdrževana, zato bi bila potrebna temeljite obnove in vzdrževanja. To planinsko pot sicer upravlja in vzdržuje Planinsko društvo Velenje in lahko samo upamo, da bo sedaj, ko so planinska društva pridobila kar nekaj denarja s strani PZS za obnovo in vzdrževanje planinskih poti, pot tudi ustrezno urejena in zavarovana za številne pohodnike, ki se nanjo podajo.

Domačini si že vrsto let prizadevajo, da bi v kraško jamo Huda luknja ponovno omogočili obiske turistov. Že

Andreja Srt predstavlja aktivnosti občine, povezane s Hudo luknjo.

Huda luknja: Romantična soteska – letak
Fotofirbcevi ob prireditvi

leta 1895 je bil njen spodnji rov odprt za ogled obiskovalcem. Tudi kasneje so se tam prirejele najrazličnejše kulturne in druge prireditve, danes pa ni dostopen zaradi dotrajanosti mostov in prehodov med posameznimi deli rova ter zaradi zaščite netopirjev. Zelo zanimiv je gornji rov, imenovan Medvedji rov, ki pa je dostopen le s pobočja Tisnika, vendar ogled zaradi ozkega dostopa do najlepših delov rova ni mogoč brez spremstva jamarjev. Ko se ta del rova razširi v večje dvorane, lahko občudujemo čudoviti jamski svet s kapniki najrazličnejših oblik in barv. Tam najdemo tudi okostje jamskega medveda. Oba rova, spodnjega in gornjega, bi bilo možno povezati s stopnicami, saj je med njima le 30 m višinske razlike, vendar tega ne dovoljujejo nekatere republiške

Montaža mostu: Takole so potekala gradbena dela na kolesarski stezi.

institucije, ki se sicer ukvarjajo z varovanjem naravnih vrednot. Kot je zadržala Andreja Srt, ki pokriva področje turizma v občini Mislinja, tudi elektrifikacija spodnjega rova ne bo mogoča, ker bi bilo to morda moteče za tam živeče veliko število netopirjev. Takšna odločitev nas močno čudi, saj so številne kraške jame širom Slovenije elektrificirane kljub temu, da so tudi v njih prebivalci netopirji. Če možnosti osvetlitve spodnjega dela jame ob obiskih večjih skupin in kolesarjev ne bo, bo obisk te jame prav gotovo manjši.

Andreja Srt je obiskovalce seznanila tudi z nekaterimi podrobnostmi o dokončanju kolesarske steze in ureditve spodnjega Vodnega rova jame, vse do vodnega slapu. Kolesarska steza naj bi bila dokončana predvidoma pomladi, takrat pa bo tudi soteska Huda luknja postala atraktivna kolesarska povezava med Mislinjo in Velenjem.

a Mirko Tovšak

Kapniki v Medvedjem rovu

Huda luknja – v jami: Velenjski jamarji skrbijo za zaščito Vodnega in Medvedjega rova.

Grunt Sonek

Grunt Sonek, oz. turistična kmetija Lekšun, združuje dve kmetiji, ki se nahajata na Tolstem Vrhu pri Mislinji, ob cesti, ki vodi do smučarskega centra Rogla.

Nižje ležeča kmetija Lekšun stoji na nadmorski višini 830 m in je od Mislinje oddaljena slabe štiri kilometre. Višje ležeča, Lemež, pa se nahaja dva kilometra naprej in leži na nadmorski višini 1.000 m.

O snovanju turistične kmetije je Marko Sonjak sanjal že v otroštvu, vendar nikoli ni prišlo do uresničitve. Vedno je bila zanj vzor turistična kmetija, ki sta jo postavila njegova teta in stric.

Oba s partnerko Špelo Verdel sta sicer precej izkušeni nabrala z delom na področju turizma, tako doma kot v tujini. Špela je dokončala tudi študij v tej smeri in ob prevzemu kmetije sta se z Markom odločila, da svoje želje uresničita. Načrtno sta tako za oddajo v najem hišo, staro preko 300 let, tudi obnovila.

Njuna želja je, da se njun vložek dobro povrne, saj sta obnova in urejanje zahtevala precej finančnih sredstev. Kot sama pravita, glede ciljev skušata ostati na realnih tleh in se jima nikamor ne mudi, sploh od letošnjega poletja, ko se jima je rodila hčerka. Želita si počasnega razvoja na trdnih temeljih in pristnega stika z gosti.

Ponudba njunega »grunta« je usmerjena predvsem k mladim, aktivnim družinam, ki bi se radi umaknile iz vsakdanjega vrveža. Goste sta že

imela, trenutno pa se z oglaševanjem ne trudita veliko, čas posvečata predvsem hčerki in družinskim obveznostim. Tudi spletna stran je še v izdelavi.

Odziv gostov, ki so ju obiskali in na različne načine izvedeli zanju, je bil izjemno pozitiven, kar daje slutiti, da imajo njune uresničene sanje tudi lepo prihodnost. Vsi, ki so prišli, so si želeli predvsem miru in tišine, oboje so na Gruntu Sonek tudi našli.

Gostom družbo delajo tudi živali. Ob običajnih prebivalcih kmetij, kot so govedo, kokoške in pujsi, je nekaj tudi takšnih, ki so bolj primerni za »cartanje«. Tako na Gruntu kraljujejo še kuža Rossi, muca Joko, petelinček Franček, goski Hlaček in Hlačka, kozici Fortuna in Aurora ter oslička Pavlika. Po dogovoru jih je mogoče nahraniti, skrtati ter se z njimi sprehajati.

Na kmetiji je na voljo namestitve v hiški Sonek za 5 + 2 osebi (dve spalnici v 1. nadstropju in dodatno ležišče v dnevni sobi). V pritličnih prostorih se nahajajo jedilnica, kuhinja, kopalnica,

dnevna soba s kaminom in TV ter garderoba za športno opremo. V spodnjem delu hiške pa so zasebne finske savne (wellness).

Želja Špele in Marka je, da kmetijo še bolje uredita in ustvarita prijetno bivalno okolje za goste ter hkrati za svojo družino.

Načrtov je vsekakor veliko, kako se bodo uresničevali, pa bo pokazal čas.

Vsem, ki bi Grunt Sonek na Tolstem Vrhju želeli obiskati, sta za več informacij na voljo telefonska številka: 041 564 694 in elektronski naslov: grunt.sonek@gmail.com.

a Natalija Križaj

naša občina

Pohod proti gradnji vetrnih elektrarn na Pohorju

V zadnjem času smo priča različnim pobudam za gradnjo vetrnih elektrarn na območju Pohorja. Tako naj bi se na Ojstrici pod Košenjakom gradilo nekaj teh energetskega objektov, na vzhodnem delu Pohorja pa je načrtovan Projekt Vetrni park Slovenska Bistrica, ki predvideva postavitev 56 vetrnih elektrarn na pobočju Treh kraljev, Areha, v drugi fazi pa celo na Rogli. Ta gradnja naj bi močno degradirala naravno območje tega dela Pohorja, saj poleg postavitve vetrnic vključuje še gradnjo kablovoda od posameznih elektrarn do priklopa na transformatorske postaje ter dostopnih poti do vsake elektrarne. Planinsko društvo Slovenska Bistrica se je skupaj z ostalimi planinskimi društvi, ki delujejo na območju

Pohodniki na poti

Pohorja, pridružilo prizadevanjem civilne iniciative »Za Pohorje brez vetrnih elektrarn«. Ta prizadevanja podpirajo tudi Planinska zveza Slovenije, Zavod RS za varstvo narave,

Društvo Narava Pohorje in večina občin, ki so povezane s pohorskim pogorjem. Nameravani posegi so še toliko bolj nerazumljivi, saj je Pohorje že sedaj uvrščeno v evropsko ekološko

Črno jezero, naravni biser Pohorja

omrežje Natura 2000, v kratkem pa naj bi bil pretežni del Pohorja tudi razglašen za Regijski park Pohorje. Planinska zveza Slovenije je na svoji zadnji seji upravnega odbora obravnavala to tematiko in sprejela sledeče stališče: »Gorski svet predstavlja izredno dragocen in hkrati zelo občutljiv življenjski prostor z raznovrstno favno in floro ter dragoceno naravno in kulturno dediščino. Umeščanje takšnih objektov v naravno okolje terja resen premislek in zadržan pristop. Planinska zveza Slovenije v svojih izhodiščih podpira razvoj tistih dejavnosti, ki omogočajo lokalnemu prebivalstvu preživetje v tem okolju in so v skladu s parametri trajnostnega razvoja. Velike vetrne elektrarne imajo velik estetski vpliv na prostor, povzročajo hrup in imajo negativen vpliv na naravo in s tem na planinski turizem in doživljanje gorske pokrajine. Po drugi

Predstavnica Zavoda RS za varstvo narave Andreja Senegačnik

Med pohodniki iz Mislinje je bil tudi Matjaž Jež, ki ima velike zasluge pri ohranjanju narave.

strani pa gre za objekte, ki električno energijo proizvajajo iz obnovljivih virov in tako nudijo priložnost oskrbe s čisto, okolju sprejemljivo električno energijo, ki jo sodobni svet nujno potrebuje. Posegi v sklenjena gozdna območja z namenom pridobivanja zelene energije niso sorazmerni in tako ne sledijo globalnim ciljem zmanjševanja CO₂ v ozračju. Zato PZ Slovenije kljub zavedanju prednosti vetrne energije nasprotuje umestitvi vetrnih elektrarn v strnjen gozd, ki ga s tem trajno in nesorazmerno spremenimo, okrnimo in zmanjšamo kvaliteto doživljanja narave. Interes ohranitve naravnega okolja na območju Pohorja po našem mnenju prevlada pred interesom proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov.« V podporo vsem tem prizadevanjem je PD Slovenska Bistrica s soslednjimi društvi in drugimi ljubitelji narave pred kratkim organiziralo pohod planincev od Treh kraljev do Črnega jezera. Udeležilo se ga je okrog 200 pohodnikov. Pohod smo pričeli pri njihovem planinskem domu, ki je še trenutno v izgradnji in stoji na mestu, kjer bi naj bila tudi vhodna točka za težko pričakovani Regijski park Pohorje. Pohodnike je najprej pozdravila predsednica društva Barbara Frešer, nekaj misli pa je v svojem govoru prispevala tudi predstavnica Zavoda RS za varstvo narave Andreja Senegačnik. Nato smo se v organizirani skupini podali po planinskih poteh

do Črnega jezera, kjer je bil krajši postanek pohodnikov s predstavitevjo Črnega jezera, ki je eden izmed najlepših naravnih biserov Pohorja. Iz Planinskega društva Mislinja se je tej skupini pridružilo okrog 10 planincev skupaj s predsednikom Društva Narava Pohorja Matjažem Ježem. Na ta način smo tudi mislinjski planinci prispevali svoj delež podpore prizadevanjem za ohranitev naravnega okolja Pohorja.

a Mirko Tovšak

Barbara Frešer pozdravlja pohodnike.

Ogrevanje doma

BUTAN PLIN

Prilagodljive in zanesljive rešitve

**Hibridne rešitve –
do 45 % prihranki energije!**

UNP lahko uporabimo kot samostojen vir ali kot hibridna rešitev v kombinaciji s toplotno črpalko in tako ohranimo potrebno zanesljivost ogrevalnega sistema.

**Rešitve ogrevanja že od 5.400€
in ugoden nakup energenta!**

Preverite
ponudbo na
spletni strani.

- ✓ Zanesljiv in **enostavno dostopen** energent.
- ✓ Nizka začetna investicija, ki vključuje plinski kotel ter montažo plinohrama in inštalacij (ali varianta hibridne rešitve).
- ✓ **Možnost obročnega plačila** preko direktne bremenitve (trajnika).
- ✓ Zagotovljena **stabilna cena** za celotno ogrevalno sezono ter **do 11 % popust*** pri dobavi UNP.

*kotiček za prometno varnost***Prvošolci se učijo prometnih pravil**

Komaj se je začelo novo šolsko leto, so se učenci 1. razreda OŠ Mislinja in POŠ Dolič že učili prometnih pravil. Skupaj s policistom – vodjo policijskega okoliša Mislinja Matejem Morijem, maskoto Kuža Pazi in učiteljicami, so se odpravili na prvi sprehod. Sprehod ni bil običajen, saj se je bilo treba naučiti osnovnih in zelo pomembnih pravil, ki veljajo za najranljivejše udeležence v cestnem prometu – pešce.

Učenci so hitro ugotovili, da hoja po pločniku le ni tako preprosta kot se zdi, ampak je takrat treba biti pozoren na vozila, ki se vozijo mimo nas, kot tudi hoditi ob desnem – notranjem robu pločnika. Pri pravilnem prečkanju ceste pa smo se zadržali največ časa. Kuža Pazi je vsakega otroka budno opazoval in če je zaznal napako, jih je opozoril z laježem, v nasprotnem primeru pa so dobili »petko«.

Na koncu ni bilo več slišati »hov, hov«, ampak zgolj tleske rok. Znanje je bilo usvojeno.

Ugotavljam pa, da nekateri vozniki še vedno ne poznajo pomena dvignjene roke otroka z rumeno rutko. Že sama rutka nam pove, da moramo biti še posebej pozorni pri vožnji, z dvigom rok, pa nam otrok nakaže, da ima namen prečkati cesto. Takrat mu ustavimo in omogočimo varno prečkanje.

Vsem otrokom želim varno šolsko leto, ne glede na to, na kakšen način bodo udeleženi v prometu, kot pešci, kolesarji, motoristi ali potniki v vozilih.

a Matej Mori, PP Slovenij Gradec
f učiteljice OŠ Mislinja in
POŠ Dolič

kotiček za prometno varnost

Policijska kronika na območju občine Mislinja

- Policisti smo v začetku meseca junija obravnavali poskus vloma v gostinski objekt v Šentilju pod Turjakom. Neznani storilec je preko noči vlomil skozi vrata in prišel v notranjost objekta, vendar ni ničesar odtujil. Zoper neznanega storilca je bila podana kazenska ovadba.
- Na območju gradbišča kolesarske poti Štrekna je neznani storilec v mesecu juniju iz gradbenega stroja odtujil dva akumulatorja. Policisti so opravili ogled kraja dejanja in zbirali obvestila, za storilcem še poizvedujemo.
- Policisti smo bili v mesecu maju obveščeni o zatajitvi denarja na bankomatu v Mislinji. Pozabljen denar na bankomatu je vzel mimoidoči, vendar je bil v nadaljevanju le-ta izsleden in se bo zaradi tega moral zagovarjati na sodišču.
- Občan Mislinje je avgusta policistom prijavil goljufijo preko interneta. Ugotovljeno je bilo, da sta dva neznana storilca poklicala slednjega in mu obljubila uspešno trgovanje na borzi. Po vplačilu se je za njima izgubila sled. Policisti nadaljujemo z zbiranjem obvestil.
- V Doliču smo policisti avgusta obravnavali napad dveh psov.

Ugotovljeno je bilo, da sta spuščena psa napadla psa mimoidočega sprehajalca. Lastnik spuščениh psov je bil ugotovljen in zoper njega sledi prekrškovni postopek zaradi kršitve po Zakonu o zaščiti živali.

- 10. 7. 2023 smo bili policisti obveščeni o prometni nesreči na glavni cesti Slovenj Gradec–Velenje, v križišču za Dolič. Voznica osebnega vozila je zaradi vožnje s prekratko varnostno razdaljo trčila v motorista pred njo. Motorist se je pri tem telesno poškodoval. Vozniki vozila je bil zaradi povzročitve prometne nesreče izdan plačilni nalog.
- V mesecu juniju smo policisti na območju Mislinje pri kontroli prometa vozniku zasegli prepovedano drogo – konopljo. V nadaljevanju je bil s hitrimi testi potrjen še sum, da voznik vozi vozilo pod vplivom prepovedanih substanc, voznik pa je strokovni pregled, odvzem krvi in urina odklonil. Odvzeto mu je bilo vozniško dovoljenje in prepovedana nadaljnja vožnja. Za svoja dejanja se bo zagovarjal na sodišču.
- Konec meseca julija smo bili policisti obveščeni o tatvini treh koles v Doliču. Lastnik koles je zaradi tehničnih težav z nosilcem le-te pustil

ob cesti. To pa je izkoristil neznani storilec, ki je v času lastnikove kratke odsotnosti kolesa z nosilcem naložil na ali v svoje vozilo in se s kraja odpeljal. S tem ga je oškodoval za okoli 1.400 EUR. Za storilcem še poizvedujemo.

- S strani občana na Kozjaku smo bili policisti v juniju obveščeni o »črnem« kampiranju v gozdu. Ugotovljeno je bilo, da je državljani Nemčije hotel čez noč prespati v svojem vozilu. Policisti so ga napotili na za to primerno lokacijo.
- 1. 9. 2023 v večernem času je voznik obvestil policiste o nepravilnem delovanju semaforja v Dovžah, saj naj bi že 15 minut gorela rdeča luč. Policisti so ugotovili, da se je voznik vozila ustavil na preveliki razdalji od semaforja, zaradi česar ga senzor ni zaznal.
- V začetku meseca septembra so policisti na cesti Mislinja–Tolsti vrh–Rogla obravnavali prometno nesrečo s telesnimi poškodbami. Kolesar, ki je vozil po klancu navzdol, je zaradi vožnje z neprilagojeno hitrostjo padel po cesti in se poškodoval. Z reševalnim vozilom je bil odpeljan v bolnico Slovenj Gradec.

Naj bo dan ali noč, mi gasilci gremo vedno na pomoč!

120–letnica delovanja PGD Mislinja

1. del

Ob 120-letnici delovanja PGD Mislinja so v Koroškem pokrajinskem muzeju pripravili ulično razstavo, na kateri predstavljajo 120 let delovanja gasilskega društva ter izjemen pomen gasilstva v sodobni družbi Mislinjske doline. Razstava stoji pred Poslovnim centrom Lopan v Mislinji in bo na ogled do jeseni. Kustosinja razstave je Aleksandra Ramšak.

Prostovoljna gasilska društva (PGD) so največja humanitarna, prostovoljska in civilnodružbena organizacija v Sloveniji. Naloge gasilskih društev so veliko več kot le gašenje in reševanje ob požarih in drugih naravnih nesrečah. V njih so ljudje našli socialno oporo in solidarno, nesebično pomoč ob nesreči. Z delovanjem v gasilskih društvih člani izkazujejo predanost slovenskemu narodu in obstoj te zavesti. Gasilci so sposobni opravljati najzahtevnejše naloge za reševanje in zaščito človeka in njegovega premoženja. Gasilstvo je eno najbolj plemenitih del, saj požrtvovalnost, delavnost, aktivnost in solidarnost gasilcev ne poznajo meja, predvsem pa je to poslanstvo, ki se kaže v prostovoljni in humani organizaciji.

Zgodovina gasilstva sega daleč v preteklost, saj so gasilsko službo organizirali že stari Egipčani, Grki in Rimljani. Sredi 2. stoletja pr. n. št., je grški izumitelj Ktesibilis iz Aleksandrije izdelal prvo gasilsko črpalko z dvema valjema,

batom ter sesalno in iztočno zaklopko. Njegov učenec Heron je sistemu dodal heronovo bučo, s katero je ustvaril pritisk, da je lahko vodo v enem samem curku nosilo na plano; po istem sistemu delujejo brizgalne še danes.

Prve nočne stražarje, ki so čuvali mesta pred sovražniki in pred požari, so poznali že Grki. Rimljani pa so svojo gasilsko službo organizirali še bolje. Delili so jo na zasebno, državno in prostovoljno gasilstvo. Pri gašenju so uporabljali vedra, košare, metle, lestve in drogove.

V času vladanja Karla Velikega (768–814) je bila ponovno uvedena nočna gasilska straža. V srednjem veku so bile stavbe po večini iz lesa in krite s slamo, zato so bili požari pogosti in katastrofalni. Uvedli so preventivni ukrep, tako imenovani večerni zvon, ki je okoli 17. ure meščane opozoril, naj pogasijo vsa odprta ognjišča. Leta 1267 je Rudolf Habsburški na Dunaju izdal prva gasilska pravila, ki so odredila, na kakšen način naj se bojujejo z ognjem in kakšno gasilsko orodje naj uporabljajo.

Industrijska revolucija v 19. stoletju je vplivala tudi na razvoj gasilskega orodja in opreme. V Angliji sta leta 1829 brata Braithwait izumila prvo parno brizgalno. V dunajski tovarni H. D. Schmied so prvi začeli izdelovati električne brizgalne. Leta 1909 je tovarnar Rosenbauer iznašel bencinsko motorno brizgalno. Po prvi svetovni vojni so izumili kombinirano brizgalno Smekalovega sestava s kombinacijo motornega in ročnega pogona. Za prevoz gasilske opreme, moštva in brizgaln so uporabljali namensko izdelane vozove, ki so jih vleкли konji.

V drugi polovici 19. stoletja so na Slovenskem začeli ustanavljati gasilska društva. Leta 1869 je bila v Metliki ustanovljena prva požarna bramba oziroma prvo gasilsko društvo na Slovenskem, sestavljalo jo je 27 fantov in mož. Njen ustanovitelj je bil dr. Josip Savinšek. Prostovoljna gasilska društva so se nato hitro širila na Kranjskem, Koroškem in Štajerskem. Uradni jezik poveljevanja je bil sprva nemški. V Metliki so leta 1879 prvi objavili Pravila in službeni red prostovoljne požarne brambe v slovenskem jeziku. Cesar Franc Jožef in ministrski predsednik Eduard Taaffe sta leta 1881 objavila Postavo o požarni policiji in gasilskih stražah za vojvodino Kranjsko. Kasneje so dodali navodila za delo prostovoljne požarne obrambe, službeni red o odnosih med posameznimi oddelki požarne obrambe in osnovna pravila za podporno matico prostovoljne požarne obrambe. Za nabavo opreme in gasilskega orodja so bile odgovorne občine, denar za nakup cevi, brizgaln in druge opreme pa so gasilska društva pridobila z raznimi prireditvami, veselicami in podporami premožnejših ljudi. Pred prvo svetovno vojno je bilo na Slovenskem ustanovljenih že več kot 380 gasilskih društev.

V nedeljo, 10. maja 1903, je izbruhnil požar v hiši Marije Požgan v Cerkveni, danes Meškovi ulici v Slovenj Gradcu. Požar se je razplamtel z veliko hitrostjo in v zelo kratkem času zajel celotno Cerkveno ulico. Ogenj se je širil po glavni ulici, upepelil poslopja v ulici proti cerkvi, zagorel je tudi

Nočni stražar v srednjem veku

cerkveni stolp cerkve sv. Elizabete. Večina hiš, ki jih je zajel ogenj, je bila pokritih s škodlami. Zaradi neobvladljivosti in razsežnosti požara je slovenjgraška požarna bramba nujno potrebovala pomoč. V mesto so prišle požarne brambe iz Maribora, Dravograda, Guštanja, Vuzenice, Mislinje, Velenja in Šoštanja. Skupaj s slovenjgraškimi gasilci je požar gasilo deset gasilskih ekip. Požarna bramba iz Mislinje se je v Slovenj Gradec odpeljala z lesenim vozom s konjsko vprego. Mislinjski gasilci so imeli batno črpalko, nekaj cevi s spojkami in dolg bakren ročnik. Po velikem požaru v Slovenj Gradcu sta Okrajna gasilska župa Slovenj Gradec in Občina Mislinja podali pobudo za ustanovitev prostovoljne gasilske čete v Mislinji.

Leta 1903 je Slovenj Gradec zajel uničujoči požar. Požar je pomagala gasiti tudi požarna bramba iz Mislinje.

V kroniki PGD Mislinja je ohranjena fotografija, ki prikazuje požar iz začetka 20. stoletja v Mislinjskem grabnu.

Julija leta 1903 je bilo pri Občini Mislinja in Okrajni gasilski župi Slovenj Gradec uradno ustanovljeno Gasilsko društvo Mislinja. Župan Občine Mislinja Franc Planinšec je julija 1903 sklical ustanovni občni zbor požarne brambe. Prvo požarno brambo v Mislinji je sestavljala skupina delavcev na Pergerjevi žagi. Skupina je

delovala kot industrijska požarna obramba, ki je hkrati skrbela tudi za varnost premoženja veleposestnika dr. Arthurja Pergerja (1852–1930). Skupino so sestavljali: Jakob Jaš, Ignac Slaniker, Jakob Smodiš, Konrad Gumpot, Jurko, Klančnik, Osonker, Rok, Franc Vodovnik in Blaž Kolander. Poleg delavcev s Pergerjeve žage so bili na zboru prisotni tudi okoliški kmetje, gostilničarji in obrtniki iz Mislinje in Šentilja pod Turjakom. Za načelnika Prostovoljne gasilske čete Mislinja je bil izvoljen Franc Planinšec. Četa je dobila novo batno črpalko z letnico 1890. Začetki gasilskega društva v Mislinji so kmalu obrodili sadove, v gasilske vrste so začeli prihajati novi mladi člani.

Ročna batna črpalka iz leta 1890. (foto: Tomo Jeseničnik)

Člani društva leta 1935

Med prvo svetovno vojno je gasilska četa delovala zelo okrnjeno. Veliko članov je padlo v vojni ali pa se niso vrnil. Leta 1919 je bila ustanovljena Gasilska zveza Jugoslavije. Sprejeli so poslovnik, v njem je bila zapovedana stalna pripravljenost članov za nudenje pomoči, kadar kdo kliče zanj oziroma jo potrebuje. Sprejeta sta bila pozdrav Zdravo in geslo Na pomoč. Po koncu prve svetovne vojne je sledila reorganizacija slovenskih gasilskih društev. Ukinjene so bile stare deželne zveze in sprejeta so bila nova pravila, ukinjeno je bilo nemško poveljevanje in uvedeno slovensko.

Prvo gasilsko leseno orodnišče je bilo postavljeno v bližini Pergerjeve žage v Mislinji, v njem je bila spravljena ročna brizgalna z nekaj tlačnimi cevmi. Leta 1921 je Edvard

Rozman dal na voljo zemljišče za gradnjo novega orodišča v Šentilju pod Turjakom v bližini cerkve sv. Ahaca in leta 1922 je že bil postavljen lesen gasilski dom. Leta 1926 je bila ustanovljena Prostovoljna gasilska četa v Dovžah, leta 1932 pa Prostovoljna gasilska četa v Doliču.

Lesen gasilski dom leta 1935 v Šentilju pod Turjakom

Požar v Pergerjevi tvornici lepenke v Mislinju

Mislinje, 5. julija.

V torek je nastal v Mislinju iz neznane vzroka požar v postranskem objektu Pergerjeve tvornice za lepenko, kjer so bili kotli in skladišče materiala za izdelavo lepenke. Gasilci iz St. Ilja so bili takoj na mestu nesreče, tako da so lahko lokalizirali požar, ki je grozil tvornici sami, stoječi na drugi strani potoka Mislinje v nevni bližini.

Prišli so tudi gasilci iz Golobabuke, Šmartna in Slovenjgradca. Slovenjgraška motorna brizgalna je spočetka kljubovala in je šele po daljšem popraviljanju začela funkcionirati. Prišla je na pomoč tudi nova motorna brizgalna iz St. Florjana in obe motorki sta z zedinjenimi močmi odstranili nevarnost. Nevarnost je bila velika še posebno zaradi tega, ker je bil parni kotel v morju plamenov in je bilo pričakovati, da varnostni ventil ne bo več zadostoval strašnemu pritisku v kotlu. Eksplozija pa bi lahko postala usodna za reševalce, stoječe v gruči prav blizu.

Pri reševanju se ni zgodila prav nobena nezgoda, čeprav so se neprenehoma podirala bruna in zidovje. Delavci tvornice so pomagali pri reševanju in gašenju z največjim pogumom, saj je lastnik g. dr. Perger splošno priljubljen pri delavstvu. G. dr. Perger je znan kot zelo dober človek, ki ne odpušča rad delavstva in skrbi izdatno tudi za onemoglo in staro osebje.

Materielna škoda je velika, vendar je krita z zavarovalnino. Škoda pa je zlasti v tem, ker je ovirano normalno obratovanje.

PGD Mislinja ima v svojem arhivu ohranjena tudi požarna poročila. Najstarejše izvira iz leta 1934, ko je gorela Pergerjeva tovarna v Mislinji. O tem dogodku so pisali tudi v časopisu Jutro.

Kralj Aleksander I. Karađorđević je izdal Zakon o organizaciji gasilstva. Leta 1933 je ukinil gasilska društva in na mesto njih ustanovil gasilske čete. Zakon je bil odraz takratnih političnih razmer in teženj. Gasilstvo je moralo delovati tudi na prosvetnem, kulturnem in državnem nivoju. V letih od 1922 do 1938 se je število članov povečevalo, društvo so vodili: načelnik je bil Franc Planinšec, poveljnik Anton Splihal, podpoveljnika Anton Jeseničnik in Anton Založnik, tajnik Jože Verčkovnik, blagajnik Edvard Rozman ter gospodarji Anton Gros, Lovrenc Gros in Miha Gros. Pred letom 1941 je na Slovenskem delovalo 950 čet z več kot 30.000 člani.

Delavci papirnice in žage so dali pobudo za gradnjo novega gasilskega doma v Mislinji, saj sta bila oprema in orodje v Šentilju pod Turjakom preveč oddaljena za večino članov čete. Za pomoč so zaprosili veleposestnika Pergerja. Na voljo jim je dal zemljišče, material, gozdno železnico in gradbenega tehnika Polca, ta je napravil tudi načrt za nov gasilski dom. S prostovoljnim delom so zgradili nov gasilski dom na mestu, kjer stoji še danes, leta 1938 je potekalo slovesno odprtje. Gasilska četa je prejela tudi prvo motorno brizgalno ILO 600, za katero sta finančna sredstva prispevala Okrajna gasilska župa Slovenj Gradec in Občina Mislinja. Svečanost je bila na sejmišču pred Rozmanovo in Splihalovo gostilno v Šentilju pod Turjakom. Ivan Škoflek,

Odprtje novega gasilskega doma v Mislinji leta 1938

Člani društva ob prevzemu motorne brizgalne ILO 600 leta 1938

GASILSKI DOM

Tabla z napisom Gasilski dom iz leta 1938 (foto: Tomo Jeseničnik)

gospodar gasilskega doma, je izdelal kapelico in jo vzdal v pročelje doma, vanjo pa so postavili kip sv. Florijana. Med leti 1938 in 1941 je društvo vodil načelnik Anton Založnik, poveljnik Lovrenc Gros, tajnik Franc Gumpot in blagajnik Adolf Dečman.

Med drugo svetovno vojno je okupator razpusil prostovoljne gasilske čete ter podredil gasilsko službo policiji in protiletalski zaščiti. Gasilsko orodje in oprema sta bila med vojno večinoma uničena in odtujena. Med letoma 1941 in 1945 so bili v gasilski četi samo starejši člani, ki so bili oporošeni vključitve v oborožene oddelke Wehrmannschafta. Veliko članov je bilo mobiliziranih v nemško vojsko, nekaj jih je odšlo v partizane ali pa so morali služiti pri lokalni policiji. Nemci so gasilske čete preimenovali v prostovoljno gasilsko brambo (Freiwillige Feuerwehr). Gasilska četa je bila številčna in organizirana. Vaje so imeli vsak teden. Okupator je nabavil tudi opremo (cevi, uniforme, rdeč gasilski voz). Med vojno je društvo vodil predsednik Anton Kolander, poveljnik Ivan Škoflek, tajnik Franc Gumpot. Pomagali so mu drugi člani: Lovrenc Gros, Miha Gros, Maks Jaš, Feliks Turjak, Blaž Kolander in Jože Sušec.

Ob koncu vojne je bilo društvo zelo okrnjeno, vendar je kmalu ponovno oživelo. Predsednik je postal Rudi Kolander, podpredsednik Franc Klemenc, tajnik Ivan Šmidhofer in blagajnik Jože Zagoršek, gospodarja sta bila Lovrenc Gros in Franc Pečecnik, za prvo pomoč je bila pristojna Malčka Flogie. Po letu 1950 je društvo pridobilo tudi ženske članice. Anton Flogie je začel zbirati spomine in pisati društveno kroniko, za kar mu gre pripisati vso zahvalo, saj so bili vsi arhivi uničeni, on pa je s pomočjo drugih članov poskrbel, da gasilski dogodki niso utonili v pozabo.

Po drugi svetovni vojni je bilo treba na novo vzpostaviti gasilsko organizacijo, nabaviti gasilsko opremo, zgraditi ali obnoviti gasilske domove. Ponovno so bile organizirane

13. julija 1953 je društvo obeležilo 50-letnico svojega obstoja. Veliko parado od železniške postaje do gasilskega doma je spremljala pihalna godba iz Šentilja. Parado je vodil poveljnik Jože Zajc, sodelovalo je približno 70 uniformiranih gasilcev. Slovesnost je potekala pred Prevolnikovo hišo, razvili so tudi prvi društveni prapor. Ob tej obletnici so vodstvo društva sestavljali predsednik Rudi Kolander, poveljnik Jože Zajc, tajnik Anton Flogie, blagajnik Jože Zagoršek ter gospodarja Anton Založnik in Franc Pečecnik.

prostovoljne gasilske čete in ustanovljeno je bilo gasilsko poveljstvo. Postopoma so bile nabavljene brizgalne, gasilske obleke in druga oprema. Leta 1948 je bil sprejet Zakon o prostovoljnih gasilskih društvih. Leto kasneje, 1949., je bila ustanovljena Gasilska zveza Ljudske republike Slovenije, ki je razvijala in krepila delo društev in zvez ter organizirala številne aktivnosti na področjih preventivnega in operativnega delovanja.

Društveni gasilski prapor iz leta 1953

Leta 1962 je bil h gasilskemu domu dograjen prizidek. Društvu se je priključila Industrijska gasilska deseti-na (četa) žage Mislinja, ki je dobila novo motorno črpalko Sora. V tem obdobju so se v društvo začele aktivno vključevati tudi ženske in število članov je naraščalo.

Člani društva leta 1954

Prikaz primitivne mokre vaje najstarejših članov GD Mislinja okoli 1960

Tekmovanje industrijskih gasilskih deset in v Mislinji leta 1963

Meddruštveno tekmovanje manevrske vaje na žago v Mislinji leta 1968

Nadaljevanje prispevka sledi v naslednji številki glasila.

a Aleksandra Ramšak, Koroški pokrajinski muzej

Popravek

S strani vodstva Karate kluba Mislinja smo bili obveščeni, da je bil v junijski številki glasila med prejemniki občinskih priznanj napačno naveden podatek pri Dragu Felletu, in sicer, da je po ustanovitvi Karate kluba Mislinja ostal oz. postal njegov predsednik. Manjka podatek, da te funkcije ne opravlja več, kot nam je sporočil aktualni predsednik Karate kluba Boštjan Tovšak.

Ovčarjevo

O življenju pri Matečaku na Paki in na Volovici

**Po pripovedi Draga Ovčarja
zapisal Matjaž Jež**

Drago Ovčar je star 73 let. Rodil se je 23. 10. 1949 na kmetiji Matečak, Vitanjska Paka 62, danes Paka 62. V osnovno šolo je hodil v Rakovec, do kamor je bilo dobre pol ure hoda. Tam so dobivali za malico kos kruha in ovčjega sira. To je bil ostanek starodavne tradicije ovčarstva in pridobivanja ovčjega sira na »žvajgah«, nekdanjih živinorejskih obratih na Pohorju. Doma je živel do leta 1971, potem pa se je preselil na kmetijo Sušec (820 m), Jurec po domače, na Tolstem vrhu pri Mislinji 9. Tukaj se je leto kasneje poročil z domačo hčerjo Faniko, s katero živita skupaj še danes. Imata dve odrasli hčeri, od katerih mlajša z družino živi na domačiji, tako da je poskrbljeno za nasledstvo kmetije. Drago je vsa leta hodil v službo, najdlje, polnih 36 let, pa je delal na žagi v Mislinji.

Kmetija Matečak je zanimiva iz zgodovinskih razlogov, saj je omenjena

Fanika in Drago Ovčar avgusta letos v senci oreha na domačem dvorišču

že v Vitanjskem urbarju iz 15. stoletja. Geograf dr. Ivan Gams je domneval, da bi lahko bili Matic in Matečak ena in ista kmetija, vendar dosedanje raziskave kažejo, da sta bili različni. Kmetija Matic (Tolsti vrh pri Mislinji 26) je bila na nadmorski višini 1.250 m in je bila najvišja kmetija na Pohorju, kmetija Matečak, kjer je živela družina Ovčar, pa je na nadmorski višini 1.000 m.

O življenju in delu na kmetiji Matečak in na Volovici je Drago povedal sledeče. Matečak je manjša kmetija na južnem pobočju Pohorja pod Volovico. Obsega dobre 3 hektarje poljedelskih površin in prav toliko gozda. Doma so večino zemlje namenili njivam za pšenico, oves in krompir, na planjah pa so kosili za živinско krmo. Za košnjo je bilo potrebno plačevati na občini v Vitanju, ampak zneski niso bili veliki. V družini je bilo 9 otrok, Drago pa je bil drugi po vrsti. Imeli so dve do tri krave, pet do šest ovac, dva do tri prašiče in kokoši. Njegova pripoved se nanaša na čas po drugi svetovni vojni, od leta 1959, ko je imel 10 let in so ga že jemali s seboj kosit na Volovico, do leta 1969, ko je že odslužil vojaščino in so zadnjič

kosili na Volovici. Pozneje je tam z motorno kosilnico kosil še Vilč Rošer iz Pake. Na kmetiji zdaj živi Dragova sestra z družino.

Navadno so kosili v prvi polovici avgusta. Dan košnje so izbrali glede na vremensko napoved, ko je kazalo, da bo več dni zapored lepo vreme. Na dan košnje se je vstalo bolj zgodaj, vsaj ob treh. Najprej je bil zajtrk – »fruštik«. Navadno so jedli žgance iz koruznega zdroba, zabeljene z ocvirki, včasih tudi »bele«, iz pšenične moke. Zraven so pili mleko ali črno kavo (mešanica cikorije in ječmene). Najprej so šli na Volovico kosci. Navadno so bili trije ali štirje, samo domači, saj niso najemali drugih. Do Volovice je bilo slabo uro hoda. Tja so prišli ob svitu. Ker tam blizu ni bilo nobenega izvira, so vodo za brušenje kose dobili tako, da so nekajkrat potegnili s koso po mokri travi in z roso napolnili »šapun« (tudi čapun, ostrivnik ali vodir iz govejega roga). Prvič so kosili do malice, ki je bila okrog desetih. Jedli so suho svinjsko meso, včasih svinjsko glavo in domači črni kruh. Pilo se je borovničev čaj (skuhan iz svežih borovnic, ki so takrat že bile zrele), včasih

Zdavični jetičnik (*Veronica officinalis*) je manj znano zelišče, ki so ga domačini na planjah nabirali za prodajo. Poznali so ga pod narečnim imenom ernprajs (nemško: ehrenpreis). Fotografija: M. Jež

pa tudi malo mošta. Potem so nadaljevali s košnjo do kosila, ki je bilo med 12. in 13. uro. Kosilo so skuhalo doma, ženske pa so ga prinesle peš v košarah na Volovico. Navadno je bila krompirjeva juha, včasih tudi ovčji golaž. Po kosilu so kosci malo počivali in sklepali kose, potem pa nadaljevali s košnjo. Ženske so šle takrat sušiti in grabiti. Če je bilo dovolj suho so še isti dan peljali domov, sicer so sušenje nadaljevali naslednji dan. Iz oddaljenih delov travnika so seno vlačili skupaj na smrekovih vejah (stela) do mesta, kjer se je nakladalo na voz. To je bil poseben voz, imenovan legnar. Dolg je bil 5 do 6 metrov. Za dno je imel dva močna droga (lege), v kateri so bili na 25 cm narazen zabiti približno 12 cm dolgi navzgor obrnjeni leseni zobje (klini), ki so preprečevali drsenje naloženega sena. Voz ni imel ograje. Prečno na lege se je položilo močne smrekove veje, nanje pa se je zlagalo seno. Nalagalo se je enakomerno po plasteh, vsaka plast pa se je dobro stlačila s posebnimi grabljami z daljšimi klini. Na voz se je nalagalo z lesenimi vilami. Na vrh naloženega voza se je poveznila žrt, potem pa se je vse dobro povezalo z verigami, ki so jih napenjali z lesenim vzvodom ali »mango«. Voz so peljali domov s kravami, seno pa se je takoj spravilo na gumno, tako da je bil voz pripravljen za naslednjo vožnjo. Vsako leto so pripeljali z Volovice po tri dobro naložene voze volčiča. Zvečer po košnji se je navadno jedlo v »vrežlah« krompir

Današnji pogled na kmetijo Sušec, Jurec po domače, Tolsti Vrh pri Mislinji št. 9

ali z ocvirki zabeljen krompir in kislo mleko, pa tudi žgance in kislo mleko. V »vrežlah« krompir so pripravili tako, da so neolupljen krompir dobro oprali, narezali po dolgem na polovice, skuhalo in postregli v veliki skledi. Zraven so jedli narezano čebulo z bučnim oljem. To so imeli zelo radi in še zdaj včasih pripravijo. V poletnem času so pripravljali tudi kuhan stročji fižol s kislim mlekom.

Na planje in v bližnje gozdove so hodili nabirati različna zelišča: arniko, pljučnik, zdravilni jetičnik, hribsko reso, vrbovec, lisičjak in lišaj bradavec ali »ruse«. Nabirali so tudi gozdne sadeže, kot so borovnice, brusnice in maline. Po borovnice so hodili predvsem na Gradišče in so jih včasih nabirali za cel koš. Nabirali so tudi gobe, predvsem jurčke, lisičke in medvedje tačke. Vse naštetu so nabirali za prodajo in tako se je dalo lepo zaslužiti.

Gozdne sadeže je odkupoval Jurjec v Mislinji, zelišča pa neka zeliščarica iz Pake, ki je tudi sama nabirala. Nekateri so nabirali v gozdu tudi mravljinčja jajca, kar pa je bilo takrat prepovedano. Imeli so posebno opremo za zbiranje in sušenje jajc, ki so jih v gozdu posušili (so bili cele tedne v gozdu). Ko so jih posušili, so jih v vrečah na skrivaj prodajali.

Tista leta je bilo 22. julija (praznik, dan vstaje slovenskega naroda) vsako leto na Rogli tekmovanje koscev. Površina za košnjo za enega kosca je bila dolga 20 metrov in široka 5 metrov. To je bilo 2 redi – najprej se je kosilo v eno smer 2,5 m široko, na koncu se je kosec obrnil in pokosil nazaj grede še drugo polovico. Komisija je ocenjevala več lastnosti košnje.

a Mag. Matjaž Jež

Kako minljiva so naša življenja in imetje, smo se lahko zavedali ob minulih poletnih neurjih. Podobno minljiva in izmuzljiva so lahko tudi izročila naših prednikov, zato tokratno cvetličko namenjamo knjigi **Igrajmo se, igrjmo** naše občanke Hedvike Vranjek, v kateri je zbrala igre, ki smo se jih igrali nekoč. Nekaj se jih naši otroci še spomnijo, večine pa, žal, ne. Morda pa velja namig, da nekaj časa z otroki namenimo ravno tem vrstam igre, ki so gotovo bolj trajnostne kot tiste na digitalnih napravah. Knjižica je na izposajo v Knjižnici Mislinja, ali na prodaj v slovenjgraški založbi Cerdonis, ki je knjigo izdala.

Novičke sončnega škrata Poletne dogodivščine v Vrtcu Sončni škrat

V poletnih mesecih smo se vzgojiteljice trudile otrokom pripraviti čimbolj pestre, sproščene in zabavne dejavnosti. Upoštevale smo želje in interese otrok ter jih prilagajale njihovi starosti. Otroci so bili aktivno vključeni v načrtovanje dejavnosti, ki smo jih združevali z vsemi področji kurikula.

Ogromno časa smo preživeli na prostem, se igrali različne športne in rajalne igre, sprehajali smo se do igrišča z umetno travo in fitnesa na prostem. Dejavnosti smo popestrili z igrami z vodo ter različnimi družabnimi igrami. Izdelovali smo peščene gradove v peskovniku, brali pravljice, prepevali pesmice, plesali in se zabavali. Na kolesarski stezi smo tekali, hodili ter izvajali različne naravne oblike gibanja. Veliko je bilo tudi sproščene igre z različnimi igračkami na željo otrok. Otroci so se zelo radi zadrževali v likovnem kotičku in uspeli smo pripraviti

razstavo z njihovimi izdelki v prostorih Knjižnice Mislinja.

V avgustovskem času, ko so nas zajele hude poplave, so otroci

sodelovali v projektu zahvale za vse gasilce, Slovensko vojsko, civilno zaščito in prostovoljce, ki so nesebično pomagali na letališču. Skupaj z vzgojiteljicami so izdelali dve veliki platni, ki so ju v znak hvaležnosti postavili na sami pisti letališča.

Kaj pa je bilo najbolj všeč otrokom?

Zara: »Da smo šli na dolge sprehode in se igrali v peskovniku.«

Ožbi: »Ko smo šli v tunel in se igrali z malimi legicami.«

Eva: »Ko smo šli po kolesarski stezi in videli veričko.«

Rok: »Ko smo telovadili in bili na igrišču.«

a Vzgojiteljice Vrtca Sončni škrat

BRSTičke Eko frajerji na Podružnični šoli Dolič

Kako fino je imeti nove stvari – nov avtomobilček, novo žogo, punčko, pa nov telefon, tablico ... novih stvari je toliko, da jih ne zmoremo prešteti! A vse novo s časom postane eno breme več za naš zeleni planet. Kako dolgo bo zmogel nositi naše (plastične in druge) želje?

Učenci kombiniranega oddelka (1. in 2. razred) Podružnične šole Dolič razmišljamo drugače, saj smo Eko frajerji. Frajer te posebne sorte ne postaneš kar tako – biti moraš prijazen, a ne samo do soljudi, temveč tudi do okolja. Živimo v čudovitem okolju, ki je zeleno in čisto, zato si želimo, da tako tudi ostane.

V skrbi za okolje smo bili aktivni skozi celo šolsko leto – plastične cvetlične lonce smo, po zanimivi delavnici z Evo – lastnico podjetja Evegreen, zamenjali za biorazgradljive lonce; v skrbi za čisto okolico šole smo pobirali smeti; vsak učenec je narisal svojo Eko frajer knjižico, kjer je predstavil sošolcem, kako skrbi za naš planet. Stare majice so učenci s pomočjo staršev spremenili v priročne vrečke iz blaga. Zbiramo tudi star papir, ločujemo smeti, iz odpadnega materiala ustvarjamo ...

Svoje eko znanje in izkušnje pa tudi z veseljem delimo. Sodelujemo v

mednarodnem projektu Etwinning – Road to reduction, ki v bistvu pomeni pot do zmanjšanja odpadkov na svetu. Sodelujemo z učenci in učitelji posameznih šol iz Grčije, Romunije, Srbije, Kanarskih otokov, Litve in otoka Gvadalupe. Skupaj smo izvajali različne aktivnosti, ki se nanašajo na ekološke vsebine. Vsak mesec nas je čakal nov eko izziv – izdelovali smo voščilnice iz odpadnega materiala, sejali smo semena, ki smo jih prejeli v dar, sadili smo drevo ter na temo odpadne hrane pripravljali »nove« jedi iz čistih ostankov hrane. Države smo si med seboj izmenjale recepte. V juniju je bil dan namenjen gibanju. V šoli smo se takrat vozili s skiroji, pozvali smo tudi starše, da na ta dan zmanjšajo uporabo avtomobila, ter se na pot odpravijo s kolesom ali peš.

Ker je projekt povezal prijetno s koristnim, ter nam dal čudovito izkušnjo in zanimiva poznanstva, smo se odločili, da tudi v prihodnje nadaljujemo s sodelovanjem.

Zavedamo se, da je vsak par majhnih rok pomemben in lahko naredi veliko, a povezani skupaj zmoremo VSE!

Si tudi ti frajer posebne sorte – Eko frajer?

Fotofirbčni že 10 let

Skupina ljubiteljskih fotografij in fotografov Fotofirbci, ki delujemo pod okriljem Društva upokojencev Mislinja, bo oktobra letos beležila 10 let druženja.

Trenutno nas je 9, in sicer 5 Fotofirbk: Majda Prauhart, Marija Kukovec, Minka Koprivnikar, Silva Uranjek in Marica Rošker ter

4 Fotofirbci: Bojan Šinko, Dani Založnik, Milan Krebl in Peter Zupanc. V kratkem se nam bosta priključila dva nova člana, v vmesnem času pa so vstopili in izstopili trije člani. Vsi imamo kar nekaj časa za fotofirbčnost, saj smo svojo redno delovno zaposlitev zaključili in se

lahko tako posvečamo ljubiteljskim dejavnostim.

Kaj nas združuje? Občudovanje naravnih lepote od pokrajine, rastlin, do živali, navdušenje nad zanimivimi deli ljudi ter užitek ob »fotografijah« izjemnih dogodkov in trenutkov. S fotografiranjem lahko to občudovanje, navdušenje, podaljšamo oziroma se ga ponovno veselimo, ko pregledujemo posnetke. Vse to pokažemo in delimo s svojimi bližnjimi, prijatelji, v naši skupini ter z vami v naši skupnosti. Pravijo, da je sreča prava takrat, ko jo delimo z drugimi – enako velja tudi za naše veselje.

Pred epidemijo smo se redno sestajali in pregledovali posnetke. Včasih je bila zelo zanimiva debata, predvsem o posnetkih v naših krajih, ko je kdo »odkril« košček naše občine, ki ga drugi nismo poznali. Ob pregledu fotografij posebej izpostavimo tiste, na katerih je dobro izbran in ustrezno jasn motiv, ujeta dobra svetloba, izjemen ali zelo zabaven trenutek. Prepričani smo, da tak pristop največ pripomore k našemu fotografskemu napredku in seveda tudi k prijetnemu druženju nas ljubiteljev (amaterjev) fotografiranja.

Vsako leto imamo po dve razstavi v Lopanu, kjer se moramo zahvaliti finančni podpori občine in društva. Z velikim pa smo pripravljali razstave fotografij v sodelovanju s sadjarskim, turističnim in planinskim društvom. Knjižnica nam je v starih prostorih omogočila razstavljanje večkrat na leto. V času epidemije smo prešli v virtualno razstavišče na facebook strani Društva upokojencev Mislinja. Veseli smo, da zelo veliko članov društva pogleda naše objave. Posebej pa nas je presenetilo, da naše objave, ki jih posredujemo v letošnjem letu tudi na FB stran Združenja društev upokojencev Slovenije – Tehnična kultura, pogleda nekaj več kot 50 obiskovalcev. Nekaj

članov nas je sodelovalo tudi na pokrajinskih in državnih razpisih in dosseglo dobre uvrstitve. V okviru ZDUS smo prepoznani tako, da je ena članica tudi članica tričlanske komisije, ki ocenjuje prispele fotografije na natečaje iz vseh društev. Dvakrat smo bili povabljeni na VTV, sodelovali smo v tudi v oddajah Dobro jutro TV SLO in Jutro na Planetu. Vsi člani našega društva se seznanjajo z našim delom preko letnega koledarja društva, saj ga fotografsko opremljamo vsako leto že od leta 2019.

V času epidemije, kot tudi že pred tem, smo odhajali na skupinske »fotoizlete« v naši občini in tudi izven. Lepo in zanimivo je bilo v Kopru in ZOO Ljubljana, ob raziskovanju štrekne, pa v Grabnu, na in pod Kozjakom, na pohajkovanju nad obronki Doliča, na Črepiču. Letos smo se imeli lepo na skupnem dnevu s skupino Zeliščarji in ob postavljanju razstave ob 20. obletnici Sončnic, kar smo seveda fotografirali. Fotografirali smo tudi že nekaj športnih navdušenecv DU Mislinja.

Ker tako nabiramo veliko fotografij, ki jih ne moremo v večjem obsegu pokazati na razstavah, smo pripravili že kar nekaj obsežnejših računalniško podprtih predstavitev na določeno temo v starih prostorih knjižnice, kot dogodek v občini, ki se ga je udeležilo kar veliko obiskovalcev. Na teh predstavitev je polovica časa namenjenega našim fotografijam, polovica časa pa gostom in pogovoru z obiskovalci ter seveda druženju po predstavitvi. Med njimi so bile najbolj obiskane: Lepote naše občine (februar 2016),

Štrekna (februar 2018), Naš Grabn (februar 2019) in Huda luknja (oktober 2019). Ob tem moramo omeniti še izdajo knjige Mislinjski jarek – grabn v letu 2019 v izvedbi Občine Mislinja. V njej smo prispevali naše fotografije in pomembno sodelovali pri izboru in urejanju starih fotografij ter knjige kot celote. V tem letu smo Fotofirbci prejeli občinsko priznanje za zasluge pri ohranjanju kulturne in naravne dediščine v občini.

S predstavitvami fotografij na določeno temo želimo nadaljevati. Tako imamo trenutno v dopolnjevanju in nadgradnji projekt Huda luknja, ki smo ga preimenovali v »Huda luknja, romantična preteklost in kolesarska prihodnost«. Zelo pestro dogajanje od prazgodovine do moderne povedke nadgrajujemo s »fotobeležanjem« gradnje kolesarske steze. V ta namen smo pridobili celo dovoljenje Direkcije RS za infrastrukturo, da smo lahko fotografirali samo izvajanje gradbenih del na kolesarski stezi. Prvo dopolnjeno predstavitev smo izvedli že konec maja

na Dnevih vseživljenjskega učenja v Slovenj Gradcu. V septembru bomo to, še dopolnjeno izvedbo predstavili v naši občini, v nadaljevanju pa tudi v sosednjih občinah, s katerimi nas povezuje kolesarska Štrekna.

10. obletnico želimo obeležiti z novim projektom, in sicer z odprtjem FB strani z naslovom »Mislinja od Hude luknje do vrhov Pohorja«. Ta stran bo namenjena prav vsem, mladim in nekoliko manj mladim, ki radi fotografirajo lepote naše občine, ki najdete zanimive motive ob pravem trenutku in dobri svetlobi ter jih želite deliti, ne samo z nami, Fotofirbci, ampak z vsemi, ki jih zanimajo prečudovita narava in razgledi v naši občini. Stran bo odprta takoj, ko bo revija Naša občina prispela v poštne nabiralnike. Zato lepo vabljeni, da jo uporabljate, tako z objavami ali samo z ogledi. Upamo, da bomo tako prispevali k prepoznavanju lepote narave in posredno prispevali tudi k njeni ohranitvi.

a Marica Rošker

MISLINJA od Hude luknje do vrhov Pohorja

1. Povabi

Razprava

Sobe za klepet

Člani

Dogodki

Večpredstavnostne vsebine

Datoteke

🔍

...

📧

kult-ura

Kulturni dan Jože Tisnikar

V Tisnikarjevi rojstni hiši, naši Galeriji Kavka, se vedno znova razveselimo obiskov. K nam prihajajo različni zanimivi obiskovalci

– organizirane skupine društev, organizacij, prijateljev ter znane javne osebe – od politikov do kulturnikov. Med njimi smo imeli v teh letih, poleg

slikarjev seveda, tudi gledališke igralce, pesnike, pisatelje in glasbenike. Obiskovalci so tudi naključni domači in tuji gostje, ki raziskujejo Koroško.

Vsakič pa nas navdušijo z izkazanim zanimanjem za umetnost in zgodovino našega okolja srednješolska in osnovnošolska mladina ter seveda skupina vrtčevskih otrok. Iz malih gostov vrtca Mislinja – Sončni škrat 2 je kar kipela vedoželjnost in pri tem jih ni prav nič ustavila pot, ki so jo prepešali od vrtca do Mislinjskega grabna. Ob zaključku so društvu podarili risbico, ki bo imela posebno mesto v naši zbirki. Malce utrujeni so si nato na zelenici pogrnili deko in si privoščili krepčilni počitek. Hvala za risbico in simpatičen obisk!

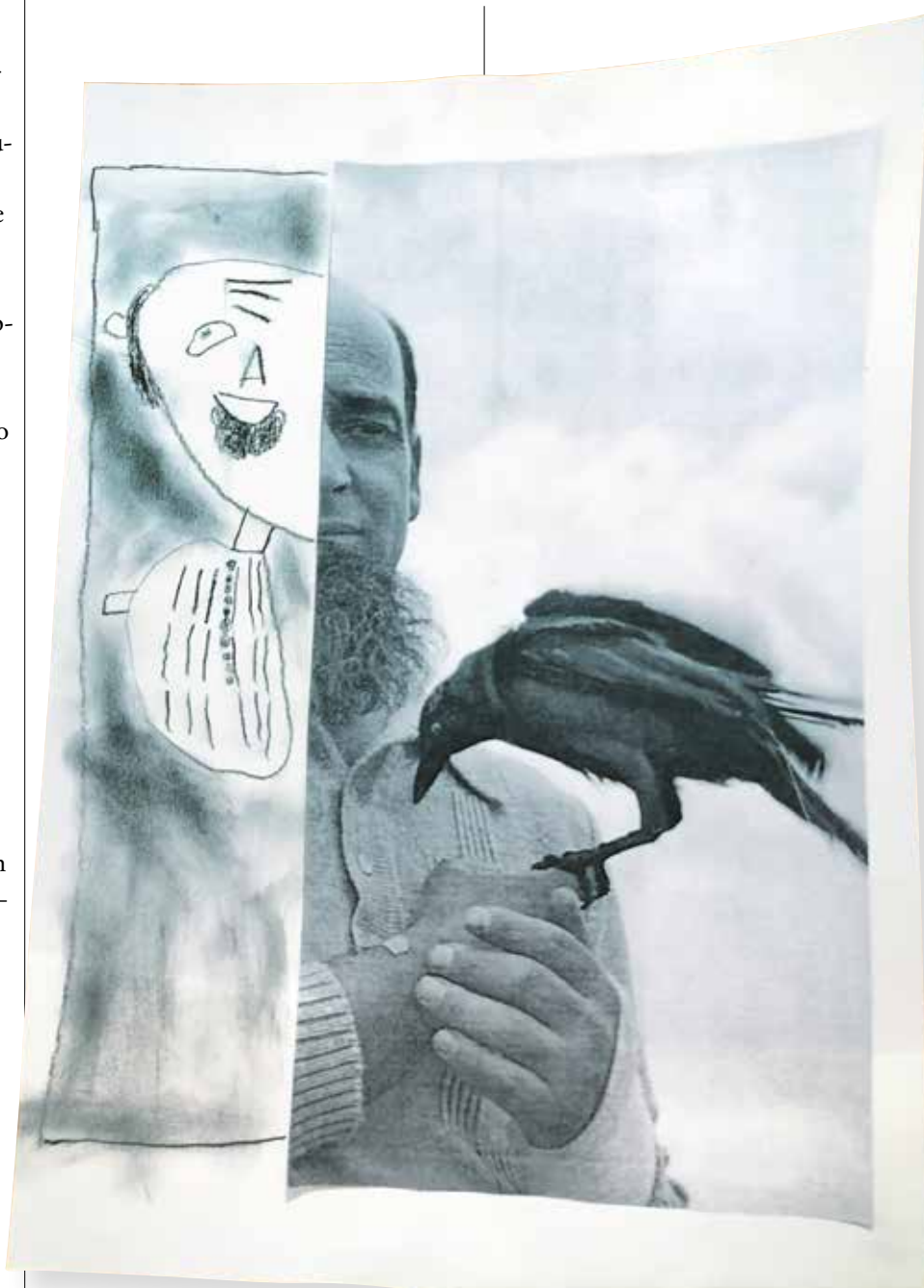
Poleg sprejemanja obiskovalcev se radi odzovemo vsakoletnemu povabilu SK Smuk Mislinja na tradicionalni gozdni tek, letos je bil to 21. Memorial Jožeta Tisnikarja in hkrati 42. Gozdni tek, kjer podarimo najtekmovalcu umetniško delo.

V časih, ko so vedno znova na preizkušnji naše življenjske situacije, nam kultura daje to, česar se ne da kupiti – sočutje, povezovanje, razumevanje in upanje.

Slikarsko kolonijo, ki jo pripravljamo letos, bomo posvetili aktualni tematiki – poplavam, ki nas opominjajo, kako posegamo v naravo, ki jo želimo prikrojiti po svojih željah. Odprtje razstave bo novembra.

Veseli bomo dogovora za vaš obisk!

a KD Jože Tisnikar Mislinja

kult-ura

Flamenko

ŠRD Mislinja, Sekcija Flamenko se je konec maja s svojim nastopom uspešno udeležila svečane prireditve ob 10-letnici PK CoraViento v Ljubljani. Ob zaključku smo skupaj s plesnimi učitelji in vsemi nastopajočimi iz različnih krajev Slovenije zaplesali ples sevillanas, ki se pleše ob posebnih praznikih – ferijah.

Po svoje pa smo zaključile sezono, kot je že tradicija, v čudovitem letnem vrtu Gostilne Repolusk, kjer smo posnele kratek predstavitveni filmček in zaplesale na terasi.

Novo sezono plesov začnemo v septembru. Veselimo se naših torkov in sred.

a Doroteja Stoporko,
ŠRD Mislinja, Sekcija Flamenko

kult-ura

Pevec, pevcu

»Kdor poje rad, v srcu ostaja mlad.«
(ljudski pregovor)

Kako so se začeli prvi pevski nastopi mladih Šentvidčanov? Mladost pri naša nove poti in iz tega zborčka se je razvil zbor starejših ljubiteljev cerkvene in slovenske ljudske pesmi.

Smo člani sekcije KD Završe, ki se redno enkrat tedensko srečujemo na vajah. Vadimo z veseljem, še bolj pa smo postali ena velika družina, ki skupaj rešuje tudi kakšno drugo težavo ali se le nasmejimo.

Prepevamo v cerkvi sv. Vida in Ruprehta ob nedeljah in praznikih. Sicer pa sodelujemo na slovesnostih, ki jih organizirajo KD Završe, Občina Mislinja in posamezniki. Le povabiti nas morajo.

Ponosni smo na organizirane intenzivne vaje v toplicah. Teh se udeležijo vsi pevci. Poleg vaj, si ogledamo znamenitosti okolice, kjer bivamo. Ponosni smo na prepevanje na Svetih

gorah nad Bistrico ob Sotli, v orgelski delavnici Orglarstva Škrabl v Rogaški Slatini in v hotelu Breza v Podčetrtku.

S tem člankom se ne želimo hvaliti. Vendar ta skupnost traja že 21 let – vztrajamo, ker gojimo prijateljstvo, podpirajo nas vaščani Završ s svojo pohvalo in tudi grajo, če je upravičena.

Zahvalimo se tudi mladim glasbenikom, ki se nam občasno pridružijo in nas spremljajo.

Želimo si le zdravja, volje do vztrajanja in da ostanejo naši odnosi iskreni ter polni veselja do petja in soljudi.

Knjižni kotichek

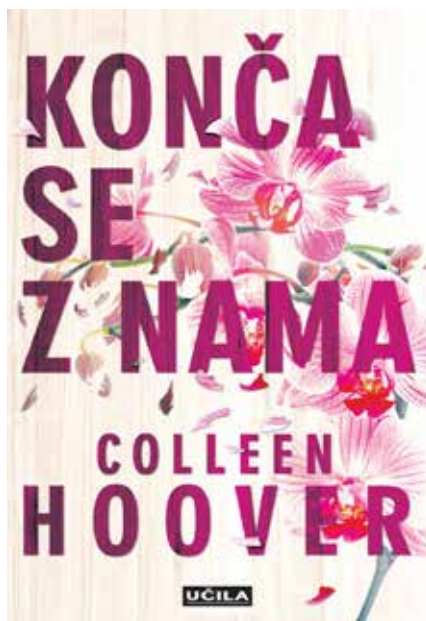

Janja Kokol

Hongkong love express

Tokrat predstavljamo delo naše domačinke Janje, in sicer njen prvi roman. Janja je študirala v Nemčiji, Hong Kongu ter na Poljskem in med študijem odkrila svojo strast do pisanja.

V romanu spremljamo Tatko, ki se odpravi v Hong Kong z namenom, da najde navdih za svoj filmski scenarij. A kaj hitro se znajde v vrtincu novih potovalnih dogodivščin, nepričakovanih življenjskih naukov, privajanju drugačnemu kulturnemu okolju in ljubezenskim zapletom. Med svojim obiskom se spopade z delom varuške, kung fu treningi, kitajskimi krofi in drugimi izzivi, ki ji zapolnjujejo njen čas. Bo sploh imela dovolj časa in energije, da dokonča projekt, zaradi katerega je prišla?

Colleen Hoover

Konča se z nama

Konča se z nama je po mnenju bralcev avtoričina največja mojstrovina, saj je to knjiga, ki na bralcu pusti globok pečat. Zgodba govori o triindvajsetletni Lily, ki je bila vse svoje otroštvo priča očetovemu zlorabljanju, strahu in nemoči, ki ga je ob vsem tem dogajanju čutila njena mama. Po končanem študiju se preseli v Boston, kjer odpre svojo cvetličarno in spozna mladega, čednega in ambicioznega nevrokirurga Ryla. Ko se življenje končno začne pravilno odvijati, na plano privrejo stari spomini, saj Ryle ne zmore obvladovati svoje jeze in nasilje se le še stopnjuje. Colleen vzporedno z zgodbo posega tudi v preteklost s starimi pismi, ki jih je pisala Lily kot otrok. V njih spoznamo njeno najstniško življenje, kako je preživljala trenutke, ko je bil oče nasilen do mame ter kako je spoznala svojo prvo ljubezen Atlasa. Ko pa se Atlas, njen zaščitnik, ponovno pojavi, je njena zveza z Rylom ogrožena.

Hedvika Vranjek

Igrajmo se, igrjmo

V branje ponujamo knjižico Igrajmo se, igrjmo, ki jo je pripravila in uredila naša občanka Hedvika Vranjek. S priročnikom, ki vsebuje zbirko otroških iger, tudi tistih, ki se jih še komaj spominjamo, želi avtorica vzpodbuditi otroke k igri, medsebojnemu povezovanju, razširjati pristen pomen igre ter ohraniti spomin na kulturno dediščino. Igre so nanizane po abecednem redu in predstavljene na strukturiran način. Vsaka igra je opisana s podrobnimi navodili, kje se lahko izvaja, koliko časa traja, kakšne pripomočke potrebujemo, komu je namenjena ter pravila igre.

a Tadeja Kotnik, Knjižnica
Ksaverja Meška Slovenj Gradec

Ali ste vedeli?

Da so gasilsko službo organizirali že stari Egipčani, Grki in Rimljani. Sredi 2. stoletja pr. n. št., je grški izumitelj Ktesibilis iz Aleksandrije izdelal prvo gasilsko črpalko z dvema valjema, batom ter sesalno in iztočno zaklopko. Njegov učenec Heron je sistemu dodal heronovo bučo, s katero je ustvaril pritisk, da je lahko vodo v enem samem curku nosilo na plano; po istem sistemu delujejo brizgalne še danes.

skrb zase

Izgorelost

Spoštovane sokrajanke in spoštovani sokrajani, nekaj mesecev je minilo od prejšnjega članka, v katerem sem vam že obljubila novo tematiko. Predstavila bi vam diagnozo 'izgorelost' ali po angleško 'Burnout'.

To stanje pri naših babicah in dedkih ni bilo poznano, sedaj pa se ta izraz vedno bolj uporablja, tako v pogovorih med prijatelji kot tudi na delovnem mestu. Vedno več je študij na tem področju in vedno več ljudi se v tem prepozna. Leta 2019 se je Svetovna zdravstvena organizacija klasificirala izgorelost kot uradno diagnozo. Potem že mora biti pomembna, kajne?

Verjetno se sprašujete, kaj to pomeni?

NIJZ (Nacionalni inštitut za javno zdravje) krasno opiše izgorelost kot stanje življenjske izčrpanosti (posameznikova izčrpanost, depersonalizacija in zmanjšana osebna učinkovitost). Razvijala naj bi se postopoma ob kroničnih stresogenih dejavnikih, prevelikih psihičnih naporih, previsokih delovnih zahtevah, neizpolnjenih pričakovanjih ...

Pri osebi se pojavijo različni simptomi, kot so izčrpanost, kronična utrujenost, praznina, nezmožnost opravljanja osnovnih funkcij, nezainteresiranost, brezvoljnost, občutek nepomembnosti, krivda, nezadostnost,

dolgočasje, apatija, ciničnost, ravnodušje, razdražljivost, jeza ... Poleg vseh prej opisanih pa se lahko pozna tudi na telesu kot zmanjšan imunski sistem, motnje spanja, glavoboli, težave s koncentracijo, motnje prebave in še in še. Na vsaki stopnji obstajajo različni simptomi, vendar v kratkem članku tega ne bomo tako natančno razčlenili.

Ste se morda našli v večjih simptomih in se zamislili? Imate morda prijatelja, ki se je sčasoma spremenil in opazate pri njem opisane težave? Verjetno se sprašujete, kako si/mu pomagati? Vsekakor se moramo zavedati, da je to dolgotrajen proces. Tako kot ni prišlo do izgorelosti čez noč, prav tako se je ne moremo znebiti v tako hitrem času. Potrebna bo vztrajnost, zaupanje, motivacija in velika podpora soljudi.

Ponavadi v izgorelost vodijo preveliki psihični napori in stres na delovnem mestu. Poskusimo si zadati toliko nalog, kot jih zmoremo dokončati. Nedokončane naloge in prelaganje letih povzročajo veliko stresa. Lepo bi bilo, če bi delali tisto, kar nas veseli/osrečuje, ampak verjamem, da to ni vedno možno. Izogibajmo se stresnim dejavnikom, če se le da. Pogovarjajmo se z ljudmi, obdani bodimo s tistimi, ki jim zaupamo in nam stojijo ob strani. Vsekakor je nujno potrebna skrb za zdrav življenjski slog, ki naj vsebuje zdravo prehrano, dovoljšnjo hidracijo, gibanje in športne dejavnosti (prilagojene, v kolikor so pridružene kakšne bolezni), dober in kvaliteten spanec. Nujno se moramo izogibati alkoholu, nedovoljenim substancam in energijskim pijačam. V kolikor si ne zmoremo sami pomagati, pa poiščimo pomoč pri strokovnjaku psihoterapije/psihiatrije. Če ne vemo, na koga se obrniti za nasvet, ne pozabimo, da nam vedno stoji ob strani tudi osebni zdravnik, ki nam lahko pomaga.

Želim vam čimbolj izpolnjeno življenje, z motivacijo, srečo in navdihom.

La vita e bella. (Življenje je lepo.)

a Marjanca Matvoz, dr. med.,
specialistka urgentne medicine

društveno dejavni

Aktivnosti TD Mislinja

Poletje se izteka in v TD Mislinja smo bili tudi v času dopustov kar aktivni. Po junijskem občinskem praznovanju smo že pripravljali prijavo na prireditev Tako smo delali nekoč. Zbrali smo se na Komisiji pri

gozdarski koči, kjer smo uvodoma pozdravili obiskovalce. Poleg ročnega pranja smo prikazali tudi način, kako so nekoč pripravljali »stelo«, kot se reče po domače. Jože Mežnarc je za pripravo stelje pripeljal stroj, s

pomočjo katerega se je le-ta pripravljala. Člani društva smo skuhali tudi mislinjski pisker, da so se obiskovalci lahko okrepčali. Z glasbo in kmečkimi igrami smo pripomogli, da so bili udeleženci še drugače aktivni na

prireditvi. Isti dan je potekal tudi intervju o starih običajih za oddajo na Koroškem radiu ter lokalni televiziji, kjer je Jerica predstavila pranje, Gusti je opisal in prikazal običaj zbiranja mravljinčjih jajčec, Irena je govorila o zeliščih, Drago je obvestil o aktivnostih turističnega društva, Jožek je s strojem pripravil steljo, ostali člani pa so pomagali pri pripravi prireditve in pri organizaciji.

13. avgusta pa je na Rogli potekala prireditev Košnja na star način. Turistom in vsem obiskovalcem smo predstavili običaj košnje trave na roke in spravilo sena. Člani TD Mislinja smo kot soorganizatorji koscem, grabljicam in obiskovalcem pripravili pravi kmečki zajtrk, žgance z ocvirki in mlekom. Tako je bilo dovolj moči za opravilo, igre ter kulturni program, ki je med prireditvijo potekal. Kljub dopustom je bil obisk velik in kdor je želel, se je lahko v košnji s koso tudi preizkusil. Če opravila kdo ni poznal, so izkušeni kosci dajali tudi instrukcije. Prav zabavno je bilo na prireditvi, kjer sta nas gospodar Jožek in gospodinja Majda usmerjala pri delu,

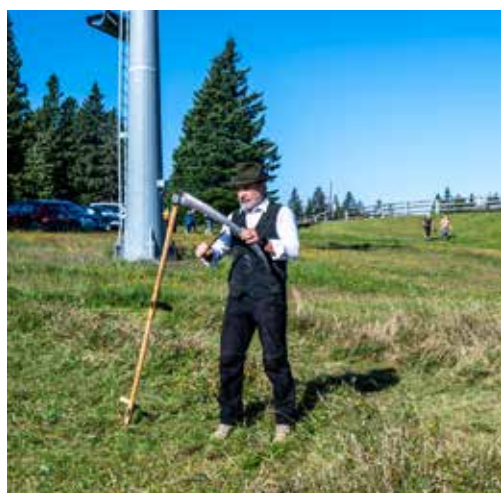

večkrat pa se tudi pošalila na naš račun. Prireditve sta se letos udeležila oba župana občin Mislinja in Zreče. S prisotnostjo sta kar malo motivirala člane društev k nadaljnjemu delu. O pohorski flori je udeležence podučil Matjaž Jež iz društva Narava Pohorja. Tako smo dobili koristne informacije in mlajši so imeli, kot v učilnici pred tablo, pripravo za prvi šolski dan.

Pri društvu pripravljamo tudi kratko predstavitev, kaj je v Mislinji vredno ogleda in bomo sodelovali pri

razpisu TZ Slovenije. Veseli me, ker se nam je poleti pridružilo kar nekaj novih, tudi mladih članov in seveda še vedno vabimo ostale, da se nam pridružite.

16. 9. 2023 smo vabljeni na praznik buč v Središče ob Dravi, kjer bomo s stojnico predstavili našo občino. Sodelovali bomo tudi v tekmovanju v pripravi bučnega golaža. Morda je preveč optimistično, ampak pričakujemo vsaj eno izmed prvih treh mest, saj smo pred pandemijo koronavirusa

na tej prireditvi že slavili zmago. Malo za šalo, malo zares. Imamo pa v društvu kar nekaj izjemnih kuharjev, kar je zelo dobrodošlo pri kulinarčnih aktivnostih društva.

Konec septembra pripravljamo večjo prireditev Pozdrav jeseni, na kateri bomo gostili tudi TZ Saško in nekaj članov. Nit letošnjega leta so stročnice,

zato bodo sodelujoča društva pripravljala aktivnosti na to temo. Seveda bo pripravljena tudi razstava jesenskih pridelkov. Vabljeni, da si rezervirate termin in nas obiščete.

Z vstopom v jesen pa bomo delali tudi na digitalnih spremembah ter poskušali še z drugačnim pristopom k domačemu turizmu.

K našemu prispevku smo dodali nekaj fotografij, ki govorijo o lučnih dogajanjih v našem kraju. Morda vas prepričajo, da obiščete naše naslednje prireditve.

Prijazen turistični pozdrav.

a TD Mislinja

Radioamaterji

Po lanski zmagi radioamater Silvo Obrul z ekipo tudi letos na otoku Visu

Med sprehodi ali potovanji naokoli, lahko, če ste seveda na to pozorni, na posameznih stanovanjskih objektih ali vrhovih gora ter vikendih, opazite žice, ki so speljane med drevesi ali nad strehami. Morda se vam kdaj ob tem utrne misel, da so to nekakšni čudni »sušilci perila« ali čudno velike antene. A dejstvo je, da tam živi in dela radioamater, ki s pomočjo anten in radijskih postaj vzpostavlja zvezo s celotnim svetom.

Radioamaterstvo je dejavnost, namenjena predvsem medsebojnemu komuniciranju in tehničnemu raziskovanju, izključno iz osebnih nagibov, brez gmotnih koristi, s strokovnim znanjem, ki ga potrjuje posebej za to opravljen izpit. Radioamater pri delu uporablja znanje iz elektronike, konstruktorstva, širjenja radijskih valov, znanje s področja radijskih razmer v atmosferskih plasteh, s področij astronomije, uporablja tudi večšine vzpostavljanja zvez, orientacije ter posredno še nekaj drugih znanj in veščin.

Za Silva Obrula in njegove radioamaterske kolege je to oblika hobija, ki v veliki meri zaznamuje njihov način življenja, aktivno se udeležujejo tudi pomembnih mednarodnih tekmovanj.

V letošnjem juliju se je slovenska ekipa, tudi s finančno podporo

Občine Mislinja, odpravila na hrvaški otok Vis, kjer so svoje znanje merili na tradicionalnem mednarodnem tekmovanju, ki ga organizira angleška radioamaterska zveza RSGB. Osnovno vodilo tekmovanja je v 24-ih urah vzpostavitvi čim večje število zvez z radioamaterji z različnih otokov in celin sveta.

Ekipo so sestavljali: Miran iz Cerkna (S50O), Silvo iz Mislinje (S50X), Hubi s Prevalj (S53Z), Milan z Vidma pri Ptuj (S58MU), Peter iz Tišine (S54W) in Branko z Visa (9A7YY). Lani so na Visu zmagali, na letošnje uradne rezultate pa še čakajo. Ko bodo znani, jih bomo v naslednji številki glasila v daljšem članku, z odpravo vred, tudi podrobneje predstavili.

Omeniti je potrebno še, da radioamaterstvo mnogokrat presega vlogo

ljubiteljske dejavnosti, saj so ob elementarnih nesrečah, kot so poplave, požari, plazovi, potresi in viharji ter ekoloških in prometnih nesrečah večjih razsežnosti, tudi edina pomoč pri reševanju premoženja ter človeških življenj.

Slovenski radioamaterji so v vseh regijah vključeni v delo državne Civilne zaštite kot podporne enote za radijske zveze.

Tudi v avgustovskih katastrofalnih poplavalah, ki so zajele Koroško, Savinjsko dolino in ostale dele Slovenije, so bili omenjeni radioamaterji aktivirani za pomoč in reševanje.

»Iskrena hvala Občini Mislinja za pomoč in radioamaterski pozdrav vy73 vsem,« pa še dodaja Silvo Obrul z ekipo.

a Silvo Obrul, Natalija Križaj

*društveno dejavni***Paintball Ponikva – Završe**

8. julija letos smo za naše člane Kulturnega društva Završe organizirali paintball tekmovalstvo, ki je potekalo v Ponikvi, ki se nahaja med Završami in Graško goro. Dogodek je bil pravo adrenalinsko razvedrilo za naše člane, ki so se pomerili v pravem napetem tekmovalstvu streljanja z barvnimi kroglicami. Sestavljenih je bilo več ekip,

ki so se med seboj spopadale na poligonu, ki smo ga pripravili posebej za ta dogodek. Atmosfera je bila odlična, polna smeha in akcije. Udeleženci so se borili za zmago in se pošteno nasmejali ob barvnih eksplozijah.

Naslednje leto bomo dogodek ponovno organizirali, a bomo naredili več mest za tekmovalce, da se bodo lahko prijavi tudi iz celotne občine in bomo lahko ustvarjali nepozabne trenutke, polne adrenalina.

*društveno dejavni***Obisk planincev pobratenega Planinskega društva Žeželj iz Kragujevca**

Naše planinsko društvo, ki je v lanskem letu praznovalo 40 let delovanja, je med sodelovanji z drugimi sorodnimi društvi vzpostavilo sodelovanje tudi s Planinskim društvom Žeželj iz Kragujevca. Tako smo v času delovanja organizirali številne pohode tudi v pogorja Balkana v nekdanjih republikah takratne države Jugoslavije. Pričeli smo sodelovati s planinci iz drugih delov takratne Jugoslavije in tako med drugim obiskovali pogorja v Črni gori, Makedoniji, Bosni in Hercegovini, na Velebitu, na Hrvaškem, pa tudi na območju Srbije. Še posebej prijateljske odnose smo navezali s planinci iz Kragujevca in tako se je porodila ideja, da bi se z njihovim društvom

Žeželj pobratili. Tako je bil 25. 1. 2011 na upravnem odboru našega društva sprejet sklep o pobratenju, podpis svečane listine o pobratenju pa smo izvedli nekaj tednov pozneje

v njihovem planinskem domu na Andinim livadama v Kragujevcu.

Naše sodelovanje s planinci iz Kragujevca se je iz leta v leto poglobljalo. Tako smo vsako leto organizirali

obisk naših planincev v Srbiji. Te obiske smo vedno popestrili tudi s pohodi po njihovih pogorjih, enako pa so planinci njihovega društva pogosto prihajali k nam, v Slovenijo in na skupnih pohodih obiskali prenekatero vrhove in pogorja v Sloveniji.

Letošnji obisk njihovih planincev smo organizirali v prvih dneh meseca julija. Prvotno je bilo dogovorjeno, da se bodo pohodniki namestili v planinskem domu na Košenjaku, nato pa osvojili še Golico in Obir v sosednji Avstriji. Ker je bila udeležba njihovih planincev nadpovprečna in njihov veliki avtobus ni bil v stanju prevoziti prometne poti do izhodišč za nadaljnje pohode, smo program pohodov nekoliko spremenili. Tako smo skupaj s srbskimi planinci osvojili Košenjak nad Dravogradom, naslednji dan pa še Setiče (1.922 m) na avstrijskem Koroškem.

Že sam sprejem pobratimov iz Srbije na parkirišču avtobusne postaje v Mislinji je bil prisrčen. Poleg predsednika društva in številnih drugih domačih planincev, je izrekel dobrodošlico njihovemu prihodu tudi župan

občine Bojan Borovnik. Nato so si kragujevski planinci ogledali nekatere zanimive predele našega kraja in se nato preko Borovja po kolesarski poti vrnili v Mislinjo. Potovanje so nadaljevali do Dravograda, kjer je bilo potrebno najeti še nekaj kombijev, saj njihov avtobus ni bil primeren za ozko cesto do planinskega doma na Košenjaku. Nadaljnje bivanje je potekalo tako, kot je zapisano v prispevku, naše druženje pa smo zaključili zadnji dan njihovega obiska z družabnim srečanjem pri Osnovni šoli Mislinja.

Planinci iz Kragujevca so bili navdušeni nad lepotami naše pokrajine, še posebej pa so se nam zahvalili za gostoljubni sprejem in dobro organizirano bivanje na tridnevnom obisku pri nas.

Njihova občutja je najlepše zapisala ena izmed njihovih udeleženk Vesna Dimitrijević. Takole je zapisala na Facebooku:

»Mislinja ni samo neki kraj nekje v Sloveniji. To je kraj z dušo, z neobičajno lepo povezavo gostoljubnosti, topline, emocije, še vedno negovane v tej slovenski duši. To je podobno, kot da

bi šli k družini ali pa nekomu, ki vas že dolgo pričakuje in komaj čaka, da pridete, se srečate z njim, da vas pogosti in se z njim družite.

To je nekaj, kar je potrebno negovati, vrniti in nikoli dopustiti, da usahne.

Bil je čudovit vikend druženja z našimi pobratimi, kjer smo prehodili veliko kilometrov poti, občutili zadovoljstvo utrujenosti mišic, prelepo naravo in si ogledali veliko novih mest. Doživljali smo tudi veliko šaljivosti in smeha, pa tudi bili priča nazdravljanju z njihovim edinstvenim, povzdignjenim »opaaa«. Izkusili smo njihovo čudovito kuhinjo, zaradi katere smo se kljub tolikim aktivnostim vrnili s kakšnim kilogramom več.

Kaj reči, razen običajne besede hvala, v kateri je mnogo več hvaležnosti in emocije, kar ena beseda lahko ponese z mislijo – ker je naša duša težka, vendar velika, proslavljamo življenje na veke.«

a Mirko Tovšak

Dogodki in dejavnosti PD Mislinja v poletju 2023

Poletne aktivnosti v Planinskem društvu Mislinja je v veliki meri zaznamovalo letošnje precej kaotično vreme. Kot je običajno za prvi tork v mesecu, smo se ljubitelji torkovih pohodov, ki jih PD Mislinja že vrsto let izvaja v soorganizaciji z Društvom upokojencev Mislinja, junija želeli povzpeti na Dobrač, a nam je slabo vreme pohod preprečilo. Slaba vremenska napoved nam je prekržala načrte tudi julija, ko smo morali odpovedati še pohod na Obir. Prvi tork v avgustu smo se končno odpravili proti Gorenjski v upanju, da nam bo tokrat vremenska sreča naklonjena in se bomo lahko povzpeli na Porezen, a smo hitro ugotovili, da se naše želje tudi tokrat ne bodo uresničile, saj smo se morali zaradi močnega dežja dokaj hitro po začetku pohoda obrniti in se z dežno opremo vrniti nazaj v dolino. A vse ni bilo tako črno, saj smo kljub muhastemu vremenu izpeljali nekaj pohodov v visokogorje. Junija se je skupina planincev v lepem vremenu iz avstrijske smeri po plezalni poti povzpela na Stol. Atraktiven vzpon na 2.740 m visoko Škrlatico smo izvedli julija, ko smo se zgodaj zjutraj zapekljali v dolino Vrata, od koder smo se po dolgi in zelo zahtevni poti podali na vrh, ki so ga vsi srečno osvojili in se tudi srečni in veseli vrnili v dolino. V avgustu pa smo uspešno izvedli

Pri Koči pri Triglavskih jezerih. Foto: Jože Hribar

dvodnevni izlet, ki smo ga začeli v dolini pod Kanjavcem, od koder smo se povzpeli do kočice na Prehodavcih. Drugi dan smo se sprehodili po dolini Triglavskih jezer in nazaj v dolino. Veselje udeležencev pohoda, ki so uživali v lepi naravi, je povečalo še vreme. V poletnem času smo se udeležili tudi že tradicionalnih dogodkov, kot je vsakoletno srečanje planincev Slovenije, ki je bilo letos na Kalu nad Zagorjem, in pa že 20. akcije Varno v gore, ki jo prirejajo Šaleška planinska društva, v njej pa že nekaj let sodeluje tudi naše društvo. To obdobje

sta zaznamovala še dva dogodka, in sicer vsakoletni izlet v Srbijo k pobratenemu PD Žeželj in njihov obisk pri nas. A tokrat noben dogodek ni minil brez zapletov. V petek, 2. junija, smo se ob enih ponoči z dvema kombijema odpravili na pot proti Srbiji, a veselje ni trajalo dolgo. Okrog druge ure je na enem izmed kombijev močno počilo in ugotovili smo, da voznje z njim ne moremo nadaljevati. Napolnili smo en kombi za Srbijo, medtem ko smo se ostali nekako pripeljali domov. Za polno mero smole smo v pokvarjenemu kombiju pozabili še darilo za

Pri Košenjaku s Srbi

Na Stolu. Foto: Jože Hribar

Zbor markacistov na dnevu slovenskih planincev na Kalu

srbske prijatelje. Planinski kolegi iz Srbije so nas nato obiskali med 6. in 9. julijem, ko smo za njih pripravili program pohodov po avstrijski Koroški, ki je obsegal obisk Golice in Obirja ter bivanje na koči na Košenjaku. Ob tem smo posebej poudarili, da naj pridejo z največ 30-sedežnim avtobusom. Na dan prihoda smo jih čakali pri piceriji Vagon in žal ugotovili, da je naše navodilo padlo na gluha ušesa, saj so se popotniki pripeljali s 60-sedežnim avtobusom. Seveda smo bili šokirani, saj se je s tem podrl celoten program izletov. Po krajšem pohodu po Mislinji smo jih nato pospremili do

Dravograda, kjer je moral šofer parkirati avtobus, ki je bil prevelik za vožnjo do koč. Tako smo vzpon na Golico zamenjali s krožno potjo po Košenjaku, po kateri nas je popeljal predsednik PD Dravograd Marjan Epšek. Tudi pohod na Obir je naslednji dan odpadel, ker je cesta na sedlo Šajda preozka za tako velik avtobus, zato smo ga zamenjali z vzponom na Setišče (1.922 m), ki se ga je udeležilo tudi nekaj planincev PD Mislinja. Ob tem se iskreno zahvaljujemo prevozniku Mikiju, ki nas je rešil iz zagate in srbske planince zapeljal iz Dravograda na Košenjak in nazaj, naše planince

pa do Sel. Kljub neljubim dogodkom smo gostovanje uspešno izpeljali z zaključkom na igrišču za telovadnico ob OŠ Mislinja. Če na koncu povzamemo, lahko rečemo, da smo zadnje obdobje uspešno zaključili. Veseli nas tudi, da smo vse akcije izvedli brez poškodb in nesreč, zahvaljujoč vsem vodnikom, ki so varno in strokovno vodili pohode. Upamo, da je iz prispevka razvidno, da je v naši družbi vedno prijetno, zato vas vabimo, da se nam pridružite na naslednjih planinskih doživetjih.

a Peter Zupanc

Program pohodov PD Mislinja

Oktober 2023

- 1. 10. 2023 Pohod s TD Središče ob Dravi
- 3. 10. 2023 Pohod po Halozah – v sodelovanju z DUM Mislinja
- 7. 10. 2023 Vrtača (2.183 m)
- 15. 10. 2023 Planinska zahvalna maša

November 2023

- 4. 11. 2023 Zaključek pohodniške sezone
- 7. 11. 2023 Kojnik (802 m), Golič (890 m), Lipnik (804 m) – v sodelovanju z DUM Mislinja
- 11. 11. 2023 Od Litije do Čateža – po Levstikovi poti

December 2023

- 2. 12. 2023 5. Miklavžev pohod
- 5. 12. 2023 Pot na Planico in Križno goro – v sodelovanju z DUM Mislinja
- 16. 12. 2023 Čez goro k očetu

Vsi natančnejši podatki bodo objavljeni ob torkih po 17. uri na Koroškem radiu, na plakatih, spletni strani PD Mislinja in na spletni strani Moja občina.

Vrh Škrlatice. Foto: Jože Hribar

društveno dejavni

Planinski tabor v Bavšici

Bavšica je ozka dolinica v bližini Bovca, ujeta med visoke gore Loške stene in Bavškega Grintavca. V njenem zatrepu stoji učno središče PZS, kjer potekajo razna izobraževanja in usposabljanja planinskih vodnikov, mentorjev in drugih strokovnih delavcev Planinske zveze. V poletnih mesecih pa se najde kak prosti termin, ko lahko planinska društva

organizirajo tabore za svoje člane. PD Velenje že vrsto let izvaja tabor za odrasle v Bavšici. Tu je res pravi kraj za odklop, še telefoni se zaradi slabega signala bolj poredko oglašajo. Tudi letos smo za nekaj dni gostovali v tem kraju. Zbrala se nas je družina 23 planincev, ki so prišli iz raznih krajev od Prekmurja pa vse do Notranjske. Tu je dobro izhodišče za izlete različnih

Kozorogi pod Montažem

Na Krnu 2244 mnm

težavnosti. Vodniki so že prej pripravili pester nabor težjih in lažjih tur. Na samem kraju pa smo glede na vremenske pogoje izbirali in se odločali vsak dan sproti. Tako smo izbirali ture bolj v sredogorju, ki jih je v tem hribovitem območju veliko na izbiro, vendar jih le redko obiščemo. Že sama oddaljenost predstavlja težavo za enodnevni izlet. Ob poteh je veliko zgodovinskih in kulturnih znamenitosti. Med prvo svetovno vojno je tu potekala soška fronta. Dostopi veliko kje potekajo po mulatjerah, ki so jih uredili med vojno. Ob njih so še vidni ostanki bunkerjev in kavern. Obiskali smo Kolovrat, kjer je v spomin na tiste čase urejen Muzej miru na prostem. Kolovrat je greben, ki se dviga nad Kobaridom. Preko njega poteka tudi Pot miru, ki se vije po celi Soški dolini. Po ogledu muzeja smo prehodili cel greben preko najvišjega vrha Kuk in sestopili na drugo stran do Nebes. To je naselje počitniških hišic na lepi razgledni planoti nad Kobaridom. Naslednji dan smo se zapeljali mimo nekdanjega mejnega prehoda Učja do sedla Karnica, kjer smo začeli vzpon na Skutnik. Sprva strma pot se na grebenu položi in se kar nekaj časa

Pipanova lestev

Kolovrat – muzej na prostem

vije po dolgem grebenu do vrha. Že med potjo se odpirajo lepi pogledi na Kaninsko pogorje, Rezijo in Benečijo. Z vrha pa se je odprl pogled vse od Triglava pa do morja. Tudi naš naslednji cilj in pot proti vrhu smo si ogledali. To je Kobilja glava, hrib, ki se dviga nad Tolminom. Zanimiva imena imajo ti hribi. Čeprav se ne ponašajo z veliko višino, so poti iz doline dolge. Ceste, ki vodijo do višjih izhodišč, pa so strme in ozke. Šoferji so se morali kar potruditi, da so varno izpeljali vse ostre ovinke. Ob pregledu vremenskih napovedi se je pokazal tudi dan, ki je bil primeren za obisk visokogorja. V lepem jutru smo se zapeljali v Italijo na planino Pecol, odločeni, da se povzpemo na Montaž. Ob prihodu je bil obsijan z jutranjim soncem, kar nam je dalo še več volje in motivacije, da ga osvojimo. Del skupine se je odločil za lažjo pot in ogled same planine, ki je ponujala lepe poglede na cvetoče travnike in vrhove daleč naokoli. Slišalo se je tudi oglašanje svizcev. Ostali smo se namenili po poti, ki v rahlem vzponu preči planino pod mogočnim ostenjem Montaža. Vedno višje v skalnati svet nas je vodila pot. Ob poti so nas radovedno opazovali kozorogi in nam kazali svoje spretnosti pri hoji po skalah. Gora nam je tu pokazala svoj drug obraz. Greben je prekrila megla, zapihal je hladen veter. Pri vzponu čez Pipanovo lestev so prav prišle rokavice, kapa in dolgi rokavi. Vse do vršnega grebena se pot nadaljuje ob pomoči klinov in jeklenic. Ozka pot po grebenu pa zahteva veliko mero previdnosti. Veseli smo bili, ko smo prišli na vrh. Še posebej tisti, ki so ga osvojili prvič. Žalostni pa, ker je bil ovit v meglo in ni bilo razgledov.

Naredili smo skupno fotografijo, od tiskali žig v planinske dnevnike in se previdno vrnili po poti vzpona. Na planini nas je zopet pozdravilo in ogrelo sonce. Čeprav utrujeni po dolgi in zahtevni poti, smo bili zadovoljni, da nam je uspelo in da smo pot varno prehodili. Ob osvajanju vrhov in prijetnem druženju so dnevi hitro minevali. Ostal je le še en dan. Obetalo se je lepo vreme. Izkoristili smo to in se povzpeli na Krn. S planine Kuhinja vodi po južnem pobočju proti vrhu lepa in razgledna pot, obdana z obilo planinskega cvetja. Z vrha so se nam ponudili razgledi na vse strani neba. Še pravi čas smo bili na vrhu, saj se je kmalu zavil v meglo. Sestopili smo nazaj na planino Kuhinja. Preživeli smo še en lep dan in se zadovoljni vrnili nazaj v dolino. Po večerji je sledila še analiza dogajanja v dneh, ki smo jih preživeli na taboru. Vsi smo bili mnenja, da je čas kar prehitro minil. V teh dneh smo v prijetnem druženju doživeli in spoznali lepote te pokrajine. Tudi vreme nam je bilo naklonjeno. Spoznali smo nove prijatelje. Ostali bodo spomini na lepa skupna doživetja. Naslednji dan po zajtrku pa je sledilo še pospravljanje in pakiranje nahrbtnikov ter pot domov. Ob slovesu smo si rekli: »Se vidimo kje v hribih. Če ne prej, pa se zopet srečamo naslednje leto na planinskem taboru v Bavšici«. Povabljeni tudi vsi, ki vas zanima tak način preživljanja prostega časa.

a Silva Zupanc

Na grebenski poti na Skutnik

športni utrip

Domen Štraser, imetnik licence kolesarskega vodnika

Domen Štraser je v občini Mislinja edini kolesarski vodnik z licenco UCI. Gre za dokument Kolesarske zveze Slovenije, ki je obvezen za vse tekmovalce in učitelje/vodnike, hkrati pa je priporočljiv tudi za tiste, ki kolesarijo kar tako, saj jim ponuja številne ugodnosti. Izbira vrste licence je odvisna od posameznikove aktivnosti, za Domna pa predstavlja vstopnico za različna tekmovanja, kjer se lahko meri z najboljšimi kolesarji, hkrati pa je tudi odgovornost in plod zahtevnega dela.

Kdaj in kako se je iz občasne rekreacije tvoje kolesarjenje povzpelo na višji nivo in te zvalo na zahtevnejše ter tekmovalne ture?

Kolesarjenje je postalo nepogrešljiv del mojega življenja zaradi številnih pozitivnih vplivov na moje zdravje in počutje. Prepoznal sem, da je kolesarjenje izjemno koristno za celotno telo. Vpliva na moje srce in pljuča ter jih krepi, pomaga mi ohranjati močne mišice, kosti in sklepe. Vendar pa ni šlo le za fizične koristi. Sprehodi po gorskih poteh ali vožnja po slikovitih cestah me vedno napolnijo z energijo in mi omogočajo pobeg od vsakodnevnega vrveža. To je pravzaprav postal nekakšen ritual sprostitve zame. Pravzaprav je kolesarjenje zame postalo več kot le športna aktivnost. Postalo je način življenja, ki mi pomaga ohranjati zdravje, prinaša notranji mir in veselje ter me povezuje z enako mislečimi ljudmi. Je nepogrešljiv del mojega vsakdana, ki ga ne bi zamenjal za nič na svetu.

Kakšni so bili kolesarski začetki in kako se je vse skupaj stopnjevalo? Koliko kilometrov si prevozil, kakšne proge in stopnje težavnosti izbiraš?

Začetki kolesarjenja so vedno zanimivi in pri meni so se prav tako začeli že v otroštvu, ko sem kolo uporabljal za vsakodnevne poti v šolo in na igrišča. Resneje sem se začel ukvarjati

s kolesarjenjem pred približno 15 leti. Takrat sem prvič sodeloval na kolesarskih tekmah, ki so bile del Koroškega pokala. Sprva sem sodeloval na lokalnih dirkah, kjer sem nabiral izkušnje in spoznaval tekmovalno vzdušje. Kmalu po tem sem se odločil, da bom svojo strast nadgradil s pridobitvijo cestnega kolesa in boljšega gorskega kolesa. S cestnim kolesom sem začel raziskovati ceste in poti po okolici ter postopoma povečeval število prevoženih kilometrov. Začel sem se udeleževati tudi daljših voženj in cestnih dirk na amaterski ravni. Gorsko kolesarjenje pa je prineslo svojevrstno razburljivost. Začel sem se spopadati z zahtevnejšimi tereni in adrenalinskimi spusti. Postopoma sem izboljševal tehnične veščine in se udeleževal različnih gorsko kolesarskih tekmovanj. Sprva sem vozil krajše razdalje, nato pa sem se odločil za daljše treninge in vožnje.

Kako nabiraš moč za podvige, so potrebne kakšne posebne priprave?

Priprava na zahtevne kolesarske dogodke, kot so dolgi maratoni, Diagonala Slovenije, Evropsko prvenstvo v 24/12/6 urnem kolesarjenju, je dolgotrajen in premišljen proces, ki se

običajno začne približno eno leto pred načrtovanim dogodkom. Pri pripravi se upoštevajo številni dejavniki in različni načini treninga, tako na prostem kot v notranjih prostorih. Najprej si določim cilj in dogodek, na katerega se želim pripraviti. To je osnova. Potem kolesarjenje na prostem, ki vključuje trening dolge vožnje, tako na cesti kot v gorah. Tu se osredotočim na izboljšanje vzdržljivosti, moči in tehnike. V dodatno vadbo vključim pohode na bližnje hribe, ker je hoja navkreber odličen način za krepitev srca in ožilja ter izboljšanje vzdržljivosti. V primeru slabega vremena ali zaradi drugih omejitev izvajam trening na specializiranih stacionarnih napravah, s pomočjo različnih aplikacij, kot so Zwift, Rouvy, VirtuPro, MyWhoosh in drugih pa lahko simuliram različne kolesarske poti in sodelujem v skupinskih vožnjah z drugimi. Pomemben del priprave je tudi uravnotežena prehrana, zadosten počitek in okrevanje ter preventiva pred poškodbami. Poleg fizične priprave pa se je seveda pomembno tudi psihično pripraviti. Celoten proces priprave je zelo premišljen, zahteva vztrajnost in predanost cilju.

Kakšno kolo voziš, kakšno je bilo tvoje prvo kolo? Kakšna mora biti oprema in kaj je pri tem pomembnega?

Izbira kolesa in opreme je specifična za vsako kategorijo kolesarjenja, saj različni tereni in slogi vožnje zahtevajo prilagojeno opremo. Moje cestno kolo znamke (Canyon), izdelano iz karbonskih vlaken, je zasnovano za vožnjo po asfaltiranih cestah. Pri tej vrsti kolesarjenja so oblačila običajno bolj tesno oprijemajoča, kar zmanjšuje zračni upor in izboljšuje aerodinamiko. Kolesarski dresi, majice in hlače so prilagojeni temu, da se udobno prilagajajo telesu in omogočajo učinkovit prenos moči pri pedaliranju. Gorsko kolo (tudi nemške znamke Canyon) pa je namenjeno bolj raznolikim terenom in zahteva drugačno opremo. Ohlapnejše oblačilne možnosti so bolj primerne, saj omogočajo večjo svobodo gibanja in udobje. Dodatno zaščito dosežemo s čelado, rokavicami in ščitniki za telo. Mestna kolesa pa imajo posebno opremo, prilagojeno vožnji po urbanih okoljih. Pogosto vključujejo svetila za vožnjo ponoči, blatnike za zaščito pred umazanijo in dežjem ter prtljažnike za prevoz tovora ali nakupov.

Kako to, da si se odločil pridobiti licenco? Kakšno znanje in preizkusi so bili potrebni, kaj pomeni in kaj prinaša?

Licenca mi pomeni veliko več kot samo papir. Je simbol, ki odraža mojo predanost kolesarjenju in pripadnost kolesarski skupnosti. S tem dokumentom sem uradno priznan kot resen in usposobljen kolesar, ki se drži pravil in etike tega športa. Licenca je vstopnica v svet kolesarstva, ki mi odpira številne možnosti. Biti imetnik UCI licence pomeni, da sem del širše kolesarske družine, ki deli isto ljubezen do tega čudovitega športa. To pomeni, da imam možnost sodelovati na različnih tekmovanjih, se pomeriti z najboljšimi in se izpopolnjevati v svoji disciplini. Hkrati pa predstavlja tudi odgovornost do tega športa in njegovih pravil. Tečaj, ki sem ga opravil za pridobitev licence, je bil intenziven in zahteven. Trajal je približno šest mesecev in zajemal tako teoretično znanje kot tudi praktične veščine. Spoznavali smo zgodovino kolesarstva v Sloveniji, se učili o kategorijah v parakolesarstvu, organizaciji tekmovanj, osnovah treninga, prvi pomoči, vodenju skupin in še mnogo drugih specifičnih znanj. Licenca mi omogoča, da lahko vodim skupine kolesarjev, tako

doma kot v tujini, sodelujem na prireditvah, ki so priznane s strani UCI-ja, najvišjega ranga v kolesarstvu, ter s tem prispevam k promociji tega čudovitega športa.

Kakšna so priporočila za prehranjevanje, če intenzivno kolesariš?

Vsekakor je prehrana pomemben del pri pripravi na kolesarjenje in vzdrževanju energije med vožnjo. Pred kolesarjenjem je treba poskrbeti za zadosten vnos ogljikovih hidratov za dovolj energije med vožnjo. To lahko vključuje žitarice, sadje, jogurt ali sendvič s polnozrnatim kruhom. Prav tako je potrebna hidracija, vsaj eno uro pred vožnjo. Med vožnjo je potrebno redno uživati ogljikove hidrate za vzdrževanje energije, kot so energijski geli, energijske ploščice ali suho sadje. Količina tekočine je odvisna od vremenskih razmer in intenzivnosti vožnje. Po končani vožnji je potreben obrok, ki vsebuje beljakovine in ogljikove hidrate za obnovo mišic in nadomestitev izgubljene energije. Vsak kolesar je edinstven, zato je pomembno, da prehrano prilagodi svojim potrebam. Poleg tega je treba biti pozoren

na opozorila, ki jih sporoča telo – naj je to dehidracija, pomanjkanje hranljivih snovi ali pa premalo počitka.

Kaj je bilo zate doslej najtežje?

Diagonala Slovenije. To je bila največja preizkušnja moje vzdržljivosti, volje in poguma, kar sem jih kadarkoli doživel na kolesu. To je dobrodelna kolesarska akcija, ki poteka vsako leto in povezuje najsevernejšo in najjužnejšo točko naše dežele. Gre za 335 km dolgo pot, ki sem jo premagal v enem kosu v časovnem okviru 17 ur. Za takšno izkušnjo moraš biti kar dobro pripravljen in imeti za seboj minimalno 2.000 do 3.000 km kolesarjenja. Kolesarjenje po Diagonali Slovenije je bil resnično neprecenljiv izziv, ki me je naučil, da lahko dosežem več, kot sem si kdaj predstavljal, me naučil vztrajnosti in potrpežljivosti. Vendar pa je bila največja nagrada tega kolesarskega maratona občutek dosežka in zadovoljstva, ko sem prečkal ciljno črto. Zavedanje, da sem premagal svoje meje in se spopadel z enim najtežjih kolesarskih izzivov v državi, mi je dalo neverjeten občutek ponosa. Z vsakim vrtljajem pedalov sem se tudi zavedal, da prispevam k skupnosti in pomagam tistim, ki potrebujejo pomoč. Ta izkušnja me spomni, da so meje zato, da jih premagujemo, in da je vsaka preizkušnja priložnost za rast in razvoj.

Koliko kilometrov si prevozil doslej, kje vse si bil s kolesom, tekmovanja, uspehi ...

Vsak prevožen kilometer prinaša nove izkušnje in zgodbe. Evropsko prvenstvo v ultra kolesarjenju je bilo prav posebno doživetje, kjer sem spoznal svoje meje vzdržljivosti in se pomeril z najboljšimi. Diagonala Slovenije me je naučila, da se z vztrajnostjo in voljo lahko premagajo največji izzivi. In Velika Franja mi vedno znova ponuja priložnost, da se povežem s kolesarsko skupnostjo in doživim enega največjih kolesarskih dogodkov v Sloveniji. Vendar pa je kolesarjenje zame veliko več kot le številke in dosežki. To je način življenja, način, kako raziskujem svet okoli sebe

in se povežem z naravo. Kolesarjenje mi daje občutek svobode, ki ga težko najdem drugje. To je strast, ki me nenehno navdihuje, da stopam izven svoje cone udobja in raziskujem nove poti. V prihodnosti se veselim novih dogodivščin na kolesu, novih krajev za odkrivanje in novih ljudi, s katerimi bom delil svojo strast do tega čudovitega športa. Kolesarjenje je zame več kot le hobi, je način življenja in vir neskončnega navdiha.

Kakšno je, po tvojih izkušnjah, zanimanje za kolesarjenje med ljudmi in koliko je zanimanja za organizirana tekmovanja?

Interes za kolesarjenje v zadnjih letih narašča in to ni presenetljivo. Na Koroškem, na primer, opažam, da je kolesarstvo postalo zelo priljubljeno. Imamo močan kolesarski klub Ravne na Koroškem, ki ima številne uspešne člane v različnih kategorijah. To je zagotovo spodbudno za mlade talente in tudi za rekreativne kolesarje. Vse več otrok se vključuje v razne kolesarske klube, kar je odlično za prihodnost tega športa. Poleg tega se na našem območju organizira veliko mednarodnih kolesarskih dogodkov, kot je svetovni pokal na bike parku Jamnica, ki ga organizirata Eko hotel Koroš in družina Štruel. To privablja kolesarje in gledalce iz različnih držav ter dviguje prepoznavnost regije. Posebej bi izpostavil kolesarsko pot Štrekna, ki bo, ko bo popolnoma dokončana, zagotovo ena najlepših kolesarskih poti v Sloveniji. To je odlična priložnost za razvoj kolesarstva v regiji. Še posebej pohvalno je, da lahko koristimo Štrekna bus, kar omogoča enostaven dostop do te čudovite poti. Tudi smučarski centri in bike parki, kot so Kope in Rogla, so prepoznali pomen letnega turizma in vlagajo v razvoj poletnih aktivnosti. To prinaša večjo raznolikost turistične ponudbe v regiji. Tudi Slovenci imamo vrhunske kolesarje, ki osvajajo svetovne prestižne dirke in tako dvigujejo ugled kolesarstva pri nas. Vse to skupaj prispeva k rasti zanimanja za kolesarjenje med ljudmi, ne samo na Koroškem, temveč po vsej Sloveniji.

Ali sicer raje kolesariš sam ali v družbi?

Kolesarjenje je resnično vsestranska dejavnost. Prinaša širok spekter izkušenj, od adrenalinskih tekem s prijatelji do sproščenih trenutkov ob kavici s partnerjem ter vodenje drugih kolesarjev po razgibanih poteh, kot licenciran UCI MTB vodnik. Vsaka izkušnja mi daje nekaj posebnega. V tekmovanjih s prijatelji testiram svoje sposobnosti in se sprostim ob smehu in tekmovalnosti. Med mirnimi vožnjami sam ali v družbi pa se povežem z naravo in uživam v vsakem trenutku brez pritiska na dosego določenih ciljev. Z vodenjem kolesarskih tur pa se zavežem, da bodo tudi drugi deležni tega čudovitega sveta kolesarjenja. Pomagam jim odkrivati nove poti in raziskovati gorske terene, kar je lahko za marsikoga nepozabna pustolovščina.

Kakšni so še tvoji načrti? Jih imaš?

Brez skrbi, imam. Kolesarji imamo vedno v glavi nekaj izzivov in ciljev, ki nas motivirajo za nadaljnje podvige. Izzivi, kot je Diagonala Slovenije, so zahtevali ogromno truda, vendar pa so tudi prinesli neprecenljive izkušnje. Včasih je dobro narediti korak nazaj in si vzeti čas za druga področja

življenja, vendar pa strast do kolesarjenja ostane in nas ponovno potegne nazaj na kolo. Izzivi so tisti, ki nas ohranjajo motivirane in nam omogočajo, da rastemo kot kolesarji in kot posamezniki. Kolesarjenje je neprestana pot odkrivanja lastnih meja in novih poti, in to je tisto, kar ga dela tako posebnega. Zato se veselim prihodnjih izzivov in ciljev.

Za konec morda še priporočilo ljubiteljem kolesarjenja ...

Osnovna ideja, ki jo priporočam vsem kolesarjem, je preprosta: »Uživajte na kolesu!« Kolesarjenje je

lahko izjemno zadovoljstvo in hkrati odličen način, kako preživeti čas v naravi ter ohranjati svoje zdravje. Kolo omogoča raziskovanje krajev, do katerih z avtomobilom ne moremo dostopati in ki so preveč oddaljeni za pešačenje. Zakaj se ne bi odpravili v službo s kolesom? Na primer, imamo prečudovito kolesarsko pot Štrekna, ki ponuja čudovite razglede in je odlična za sproščujoče vožnje. Torej, če imate kolo in lepo vreme, ni boljšega načina, da preživite dan, kot je to, da gresite na kolo. Kolesarjenje je lahko tudi odlična priložnost za povezovanje z

družinskimi člani ali ljudmi, ki delijo to isto strast. Tudi če niste vrhunski športnik ali tekmovalni kolesar, je kolesarjenje dostopno vsakomur. Pomembno je, da se prepustite občutku svobode, ki ga kolo lahko prinese, in da se prepustite užitku gibanja na prostem. Nazadnje pa bi rad spomnil še na varnost. Vedno nosite čelado in upoštevajte prometna pravila.

»Srečno na vseh poteh,« še dodaja Domen Štraser.

a Natalija Križaj

športni utrip

SSK Mislinja

Naši tekmovalci so od 12. 8. 2023 do 15. 8. 2023 intenzivno trenirali na pripravah v naši Planici in avstrijskem Beljaku. Na pripravah smo izboljševali svojo pripravljenost za prihajajoča jesenska in zimska tekmovanja. Tekmovalci so skakali na vseh skakalnicah od velikosti HS 14 do HS 138.

Da ohranimo dobro pripravljenost na področju teka na smučeh, smo za prihajajoča tekmovanja v nordijski kombinaciji opravljali tudi treninge teka na rolgah in rolerjih.

Člani SSK Mislinja na pripravah v Planici

Kranj

Faak am See in Beljak

Šmartno na Pohorju

Da pa priprave niso bile preveč monotone, smo eno popoldne izkoristili za sprostitev s kopanjem na avstrijskem Faak am See.

Nova pridobljena znanja in izkušnje nameravamo dobro vnovčiti v poltnem delu sezone, ki se prične v začetku meseca septembra.

V klubu potekajo organizirani treningi, ki se ne odvijajo samo na

Mostec

skakalnici, ampak so namenjeni tudi družabnim igram, razvoju koordinacije, ravnotežja, spretnostnim poligonom, gimnastičnim prvinam ipd. Vadba je zanimiva in predvsem koristna za splošen otrokov motorični, telesni in mentalni razvoj. S pestro paleto različnih elementov otrok osvoji večšine skakanja ter pridobi pomembne izkušnje.

Kranj

Ob pričetku šolskega leta vabimo otroke starosti od 6 do 10 let, da se pridružijo našim skalcem in skakalkam v skakalnem centru v Mislinji vsak ponedeljek ob 17. uri.

Več informacij dobite na telefonu:

041 339 675 (Boštjan Pavlič – predsednik)

064 154 887 (Rolando Kaligaro).

a SSK Mislinja

športni utrip

Evropske igre za osebe z Downovim sindromom v Padovi

V tednu med 3. in 11. septembrom je bilo v italijanski Padovi odprto prvenstvo Evrope za osebe z Downovim sindromom. Sodelovalo je 21 držav, preko 600 športnikov v osmih disciplinah. Tekmovanja so se udeležili tudi štirje slovenski reprezentanti: Alen Šošter, Luka Temnikar, Urban Goltnik (PK Velenje) in Jan Berlot (PK Radovljica).

Našemu občanu Alenu se je uspelo na evropski lestvici najboljših plavalcev povzpeti v povprečju za okoli 10 mest glede na rezultate izpred dveh let. V svoji jakostni skupini je osvojil eno zlato in eno bronasto medaljo. V štafeti 400 m prosto so osvojili 5. mesto, v pokalu narodov so pristali na 8. mestu.

Alenovi rezultati v absolutni konkurenci (tekmovalo je okrog 80 plavalcev v posamezni kategoriji):

1. dan:	100 m prosto	23. mesto
2. dan:	200 m prosto	20. mesto
	50 m delfin	26. mesto
4. dan:	100 m hrbtno	15. mesto
	400 m prosto	13. mesto
5. dan:	200 m hrbtno	12. mesto
	50 m prosto	23. mesto

Vsi ti rezultati kažejo, da je njegova forma visoko in da še ima rezerve.

Naslednje leto, v sredini marca, ga čaka svetovno prvenstvo v Antalyi v Turčiji.

športni utrip

Atletska vadba v Mislinji

Z veseljem sporočam, da tudi letos v Mislinji organiziramo atletske vadbe, namenjene šolarjem in predšolskim otrokom. Vadba je odlična priložnost za razvoj gibalnih sposobnosti, spodbujanje zdravega načina življenja ter druženje s sovrstniki.

Vadba za šolarje

Dnevi: ponedeljek in četrtek

Urniki: od 14. do 17. ure

Lokacija: Center za zdravje in šport v Mislinji

Vadba bo potekala pod vodstvom izkušenih trenerjev, ki bodo

skrbeli za varnost, zabavo in napredek vaših otrok. Šolarji se bodo lahko preizkusili v različnih atletskih disciplinah, razvijali svoje motorične spretnosti in se preizkusili na tekmovanjih.

Vadba za predšolske otroke

Atletska šola za najmlajše je namenjena predšolskim otrokom od 3. leta dalje. Za njih smo pripravili posebno prilagojene vaje in igre, ki bodo spodbujale gibalni razvoj, koordinacijo in druženje. Skozi zabavne aktivnosti pa bodo vaši malčki spoznavali

osnove gibanja in se pripravili na športne izzive v prihodnosti.

Dnevi: ponedeljek in četrtek

Urniki: od 17.00 do 18.00 ure

Lokacija: Center za zdravje in šport v Mislinji

Za dodatne informacije in prijave nas lahko kontaktirate na telefonsko številko 051 663 511 ali po elektronski pošti na naslov jerneja.smonkar@gmail.com.

Vabljeni!

Lep športni pozdrav,

a Jerneja Smonkar, ŠRD Dolič

ATLETIKA
z Jernejo Smonkar

ZA VSE OSNOVNOŠOLSKO OTROKE,
ob ponedeljkih in četrtek, od 15.00 do 17.00
v Centru za zdravje in šport Mislinja.
Začnemo v četrtek 7.9.2023 ob 16.00.

vpis in info: 051 663 511 ali
jerneja.smonkar@gmail.com

Atletska šola za najmlajše

Namenjena predšolskim otrokom od 3. leta dalje.
Vadba poteka vsak ponedeljek in četrtek, od 17.00 do 18.00 v Centru za zdravje in šport Mislinja.
Začnemo v četrtek, 7.9.2023, ob 17.00.

vpis in info: 051 663 511 ali
jerneja.smonkar@gmail.com

Osnove dedovanja in sestave oporoke

Verjetno ste se že kdaj vprašali, kaj bo z vašim premoženjem po vaši smrti. Mogoče ste celo razmišljali o tem, da bi napravili oporoko. V kolikor si želite, da bi bila vaša volja glede razdelitve premoženja kar se da upoštevana tudi po vaši smrti, je sestava oporoke mogoč način, da to dosežete. Če napravite veljavno oporoko, se lahko namreč sami odločite, kako in komu naj gre vaše premoženje po vaši smrti.

Temeljne določbe o dedovanju vsebuje Zakon o dedovanju (v nadaljevanju: ZD). Ta določa dva načina dedovanja: (1) oporočno dedovanje in (2) dedovanje na podlagi zakona. Zapustnikovo premoženje se deduje na podlagi oporoke (t.i. oporočno dedovanje) takrat, ko zapustnik napravi veljavno oporoko. V kolikor oporoke ne napravi oziroma ta ni veljavna, se bo premoženje razdelilo kot to določa zakon. Takrat govorimo o dedovanju na podlagi zakona.

Oporoka je izjava volje, v kateri zapustnik določi, kdo naj prejme njegovo premoženje po njegovi smrti. Da bo prišlo do dedovanja na podlagi oporoke in ne na podlagi zakona, mora oporočitelj upoštevati določena pravila – govorimo o pogojih za veljavnost oporoke. To pomeni, da mora oporoko napisati oseba, ki je (i) dopolnila 15 let, (ii) da je ta oseba v času naprave oporoke sposobna za razsojanje, (iii) da je v oporoki izražena zapustnikova prava in resnična volja, (iv) da je vsebina oporoke mogoča, dopustna, določena ali določljiva, razpolaganja v njej pa morajo biti dopustna in (v) da je oporoka napravljena v eni izmed oblik, ki jo določa zakon.

Veljavni načini naprave oporoke:

1. lastnoročna oporoka – (63. člen ZD),
2. pisna oporoka pred pričami (64. člen ZD),
3. sodna oporoka (65. člen ZD),

4. notarska oporoka (46. člen Zakona o notariatu (Uradni list RS, št. 2/07 – uradno prečiščeno besedilo, 33/07 – ZSReg-B, 45/08, 91/13, 189/20 – ZFRO in 130/22))
5. ustna oporoka (72. – 77. člen ZD),
6. mednarodna oporoka (71.a – 71.g člen ZD),
7. oporoka sestavljena v tujini (69. člen ZD),
8. oporoka sestavljena na slovenski ladji (70. člen ZD),
9. oporoka sestavljena med izrednim ali vojnim stanjem (71. člen ZD).

Lastnoročna oporoka je oporoka, ki jo imamo po navadi v mislih, ko se sprašujemo, ali lahko oporoko napišemo sami. Lastnoročna oporoka je tako zapis (izjava volje), ki jo zapustnik napiše sam, s svojo roko in podpiše. Zapustnik mora znati brati in pisati. Pogoj za veljavnost je, da oporočitelj oporoko napiše sam z lastno roko (s pisalom na papir) in da se je oporočitelj pod oporoko sam podpisal. Kot lastnoročna oporoka se tako ne šteje na računalniku zapisana in nato natisnjena oporoka, ki bi jo nato lastnoročno podpisali, saj ni izpolnjen pogoj, da mora oporočitelj oporoko napisati sam z lastno roko. V primeru, ko bi oporoko za vas zapisal kdo drug (npr. odvetnik), pa bi morali oporoko podpisati v prisotnosti dveh prič in hkrati izjaviti, da je to vaša oporoka. V tem primeru bi govorili o pisni oporoki pred pričami iz 64. člena ZD. Pri sestavi oporoke pred pričami je potrebno biti pozoren, kdo je lahko priča pri takšni oporoki, da bo oporoka veljavna.

V kolikor oporoko napišete sami (lastnoročna oporoka) v oporoki navedete naslednje podatke: vaše osebne podatke, iz katerih se da določiti, kdo jo je napisal (ime, priimek, naslov, EMŠO ali davčna številka), popisano in določeno premoženje, ki naj se deduje (npr. identifikacijske številke vaše nepremičnine, znamko, letnik,

registracijsko številko vozila ipd.), katere osebe naj prejmejo vaše premoženje in v kakšnih deležih. Dediče je koristno določiti z imenom, priimkom, sorodstvenim razmerjem in drugimi podatki, iz katerih se da določiti, kdo ti so. Na koncu naj oporoka vsebuje datum, nujno potreben pa je tudi vaš podpis. Lastnoročno oporoko lahko damo tudi v hrambo (npr. k notarju).

Vendar pa naše pravo ne dopušča popolne svobode pri odločitvi, kdo naj bo naš dedič in kaj naj ta deduje. Omejeni smo namreč z nujnim deležem, ki pripada nujnim dedičem, če ga ti pred sodiščem zahtevajo. Na nujni delež sodišče ne pazi po uradni dolžnosti. Zapustnik ne more brezpogojno pričakovati, da bo njegova oporoka veljavna in upoštevana v celoti, če v svoji oporoki ne upošteva nujnih dedičev. Lahko pa zapustnik v oporoki določi, katero premoženje bo nujnim dedičem pripadlo. Z namenom ureditve medsebojnih razmerij je možno dednopravna vprašanja urediti tudi s sklenitvijo določenih pogodb z dednopravnimi elementi (izročilna pogodba, pogodba o preužitku, pogodba o dosmrtnem preživetanju).

Ureditev razmerij za čas po naši smrti lahko predstavlja pomembno odločitev. Koristne informacije in pojasnila v zvezi s predstavljenimi temami najdete na naslovu <https://nasodiscu.si/dedovanje-na-podlagi-oporoke>. Ker dedno pravo predstavlja dejansko in pravno kompleksno vsebino, vsekakor predlagam, da se v primeru sestave zahtevnejših oporok oziroma nerazjasnjenih vprašanj obrnete na odvetnika, notarja ali sodišče, ki vam lahko pomagajo s sestavo oporoke na enega izmed zgoraj navedenih načinov; (i) oporoka, sestavljena pred pričami, (ii) notarska oporoka, (iii) sodna oporoka.

a Petra Miklašič, mag. prava in mediatorka

čestitamo

60 let poroke zakoncev Črep

Franc in Marija sta bila oba rojena v občini Vitanje (Brezan), Franc je bil rojen 1. 11. 1939, Marija pa 15. 11. 1936. Franc je bil vseskozi zaposlen na Gozdnem gospodarstvu Celje vse do upokojitve, medtem ko je bila Marija gospodinja doma na domačiji Črepovih, po domače pri Boštjanu. V zakonu sta se jima rodila dva otroka, sin Drago in hčerka Fanika. Zaradi Marijine bolezni sta se pred skoraj 30 leti preselila iz Brezna nad Vitanjem na Kozjak, kjer živita še danes. Imata 5 vnukov in 10 pravnukov, vsi skupaj pa jima ob 60. obletnici poroke želijo vse najboljše, veliko zdravja in lepih trenutkov.

čestitamo

Staršem novorojencev v občini Mislinja

Ota Sonjak
Leo Jamnikar
Ula Jeromel
Ambrož Cehl
Evelin Podpečan

Gaja Rednak
Erik Kotnik
Ota Poklič
Urban Meh
Julijan Tamše

Maša Blatnik
Zoja Anclin
Matevž Jeromel
Svit Urbanc
Ana Naveršnik

Brin Pogorevc
Gloria Grobelnik
Adam Friškovec
Manca Ramšak

a Župan,
občinska uprava Mislinja,
uredniški odbor NO

utrinki

V letošnjem poletju je bil pogled zelo pogosto usmerjen v nebo. Vreme je bilo res muhasto, padavine in neurja pa tudi zelo lokalne narave ...

... a tega, kar nam je prinesel začetek avgusta, pa vseeno nismo pričakovali. Močne padavine na že namočeno zemljo so naredile svoje, čeprav druge še veliko katastrofalneje.

Mislinjska občina se je soočila predvsem s silno močjo namočene zemljine, ki ni zdržala in je potegnila navzdol marsikateri rob ali cesto.

Narasla Paka je moč vode pokazala na sveže urejeni Štrekni proti Velenju. Kar nejeverno smo gledali zevajoče luknje, ki so zamaknile uporabo še za nekaj časa.

Prav tako z nejevero lahko spremljamo dogajanje na kratkem odseku glavne ceste v Vovkarjah. Tu so avtomobili avgusta skoraj dnevno pristajali pod robom vozišča ...

Pretežka noga oz. hitrost pa gotovo ni kriva, da (še vedno) ne obvladamo odlaganja odpadnega papirja na ekoloških otokih. "... Ker škatlo zložiti je pa res prezamudno delo. Pa kar zraven bom dal, bo že nekdo pobral ..."

Varnost v prometu oblikujemo predvsem uporabniki sami s svojim obnašanjem. Če ni pravilno, opozorilo ali kazen. Naš Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu skupaj s Policijo redno izvaja preventivne akcije na Štrekni. Opozajajo: "Opremite kolesa s svetili, odsevnimi telesi, zvonci."

"Kakšno je stanje pri vas? Lahko kaj pomagamo?" so bila ob katastrofalnih poplavi vprašanja iz Središča tudi za nas. In zato je k prijateljem v pobrateno Središče ob Dravi vedno lepo iti, tudi na njihov 20. praznik buč (ter pobrati 2. mesto v kuhanju bučnega golaža).

Prireditvenik september–december 2023

28. september	17.00	pred PC Lopan in pred dverje PC Lopan Otvoritev razstave »Od vlaka do picikla« Knjižnica Ksaverja Meška, RRA Koroška, Občina Mislinja
30. september	9.00–12.00	pred PC Lopan Mislinjska tržnica Občina Mislinja
30. september	9.00	Rogla Dan za Pohorje Društvo narava Pohorja, odbori varstva gorske narave Koroške, Podravja in Savinjske <i>Dogodek poteka v obliki planinskega pohoda od Rogle do Lovrenških jezer in nazaj. Od 8.45 je zbiranje udeležencev pred picerijo Planja na Rogli, od koder je ob 9.00 odhod proti Ostruščici, kjer bo kratek kulturni program, sledi nadaljevanje poti proti Lovrenškim jezerom, kjer bo predstavitev tega naravnega bisera.</i>
8. oktober	11.00	igrišče pri ŠRD Dolič Turnir v nogometu na travi ŠRD Dolič
17. oktober	18.00	Muzej Slovenj Gradec Koroški muzejski večer: Priprava koroškega rženega kruha vpisana v Register nesnovne kulturne dediščine Koroški pokrajinski muzej
28. oktober	9.00–12.00	pred PC Lopan Mislinjska tržnica Občina Mislinja
sobota v oktobru		POŠ Završe Ustvarjalnica – izrezovanje buč KD Završe
17. november	19.00	dvorana PC Lopan Večer španskega plesa in glasbe ŠRD Mislinja, Sekcija Flamenko
23. november	17.00	Tisnikarjeva rojstna hiša Otvoritev razstave slikarske kolonije na daljavo »Dnevi visokih vod« Hommages Jože Tisnikar 2023 KD Jože Tisnikar Mislinja
25. november	9.00–12.00	pred PC Lopan Mislinjska tržnica Občina Mislinja
sobota v novembru		POŠ Završe Ustvarjalnica – izdelovanje adventnih venčkov KD Završe
2. december	19.00	dvorana PC Lopan ali Dom kulture Šentilj Letni koncert na predvečer Tega veselega dneva slovenske kulture Mislinjsko pevsko društvo
16. december	9.00	pred PC Lopan Božično-novoletni sejem TD Mislinja

Organizatorji prireditev si glede na vreme ali višjo silo pridržujejo pravico do spremembe datumov. V primeru nepopolnih oz. spremenjenih podatkov prireditev bodo le-ti objavljeni na spletni strani Občine Mislinja. Podatke o prireditvah za naslednjo številko zbiramo do 26. novembra 2023 na e-naslov nasaobcina@mislinja.si.

Utrinki ob prazniku Občine Mislinja